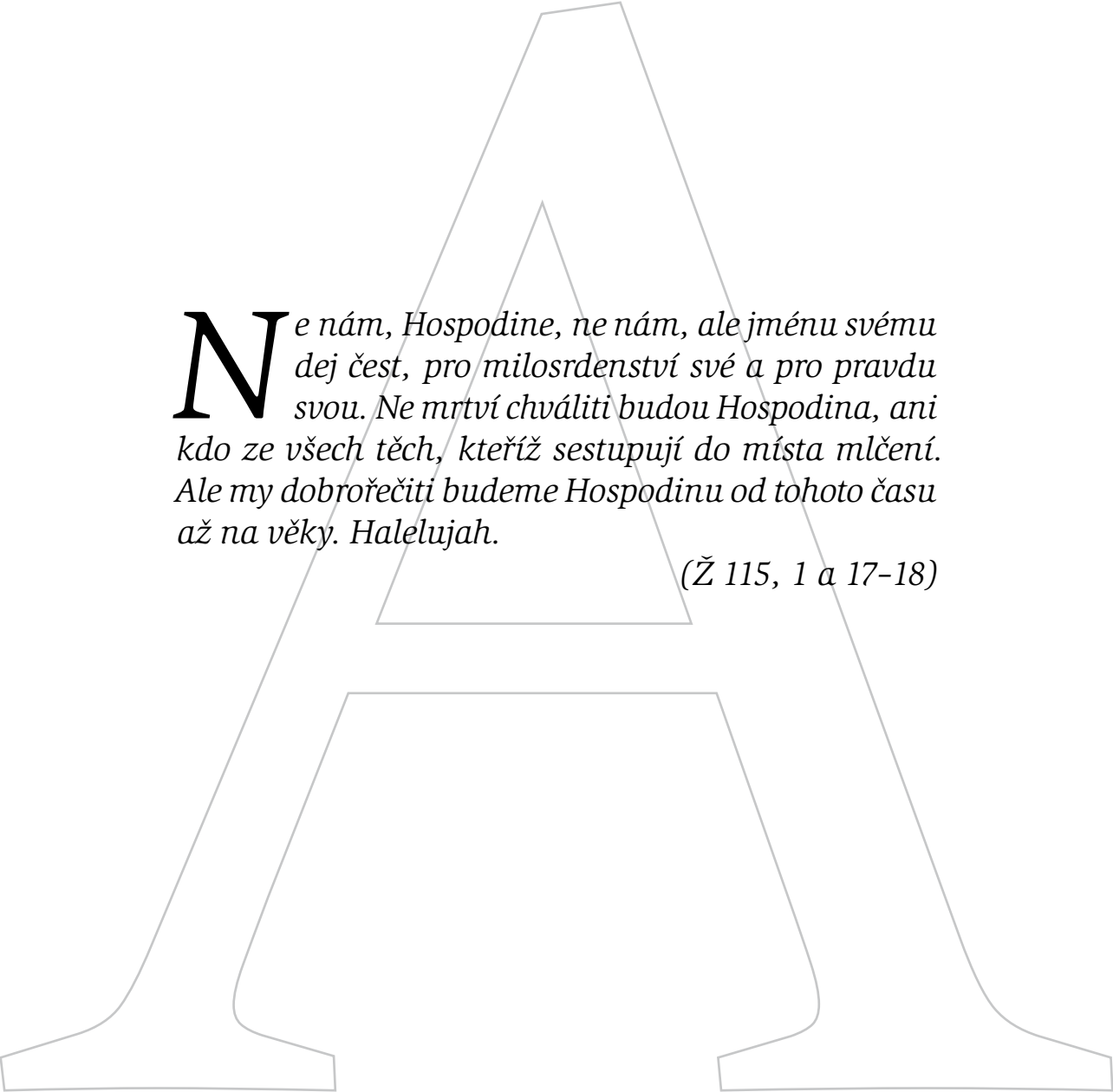

120 let
od založení
evangelického
sboru v Poličce

Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému
dej čest, pro milosrdenství své a pro pravdu
svou. Ne mrtví chváliti budou Hospodina, ani
kdo ze všech těch, kteříž sestupují do místa mlčení.
Ale my dobrořečiti budeme Hospodinu od tohoto času
až na věky. Halelujah.

(Ž 115, 1 a 17-18)

120 let
od založení
evangelického sboru
evangelického sboru
od založení
150 let
v Poličce

120 let od založení evangelického sboru v Poličce

Polička 2010

ISBN 978-80-254-6769-5

Slovo na úvod

Gen 28, 10-19

Výročí sboru, sto dvacet let, čeho nebo koho to slavíme výročí? Naši slavné minulosti? Naši živé přítomnosti? Proč si vůbec výročí sboru připomínat?

V 11. verši stojí: „*Jáko b dorazil na jedno místo a přenocoval tam, neboť slunce již zapadalo.*“ Toto hebrejské slovo „dorazit“ znamená nechtěně, neplánovaně přijít. Náhodou se setkat s tím, co už je připraveno. Jakoby až omylem přijít k čemusi, co Hospodin již předem přichystal. Uléhající Jákob nepočítá s tím, co jej v noci potká, je překvapen, zaskočen. To, co se zde, v Bét-el, děje, je vyvolení Boží. Hospodin sám si Jákoba vybírá, aby byl praotcem jeho lidu. Je to vyvolení z milosti, ne pro zásluhy. Ani Jákob ani Ezau nejsou vhodní k tomu, aby vedli potomky Abrahamovy k Hospodinu. A židovský národ? Copak ten si nějak zasloužil své vyvolení? A co učedníci? Málokterý manažer by založením organizace, která má přežít alespoň dva tisíce let, pověřil tucet rybářů, celníků a partyzánů. A přece si právě je Hospodin vyvolil. A přece si Pán Bůh vyvoluje právě nás, abychom byli jeho svědky. Není to pro naše zásluhy – ať už nějaké máme či ne – není to pro naši dlouholetou a obětavou práci v církvi, je to z Boží milosti.

Jákobův příběh je jakýmsi evangeliem ve Starém zákoně. V Jákobovi se Pán Bůh hlásí k těm, na které si nikdo nevzpomene, jejichž jméno při ohláškách nepadne, kdo nesedají při církevních slavnostech v prvních řadách. Možná je dnešní Jákob tím, kdo si ani do kostela přijít netroufne, má strach z našich překvapených pohledů: „Co ten tady dělá?“ – Jákobův příběh je skvělou spojnici mezi Starým zákonem a cestou Ježíšovou. Právě Ježíš se ujímá těch bez zásluh, prostitutek, podvodníků, spodiny společnosti. Ježíš přichází za těmi, které ostatní nechávají bez povšimnutí, aby jejich životy měnil láskou.

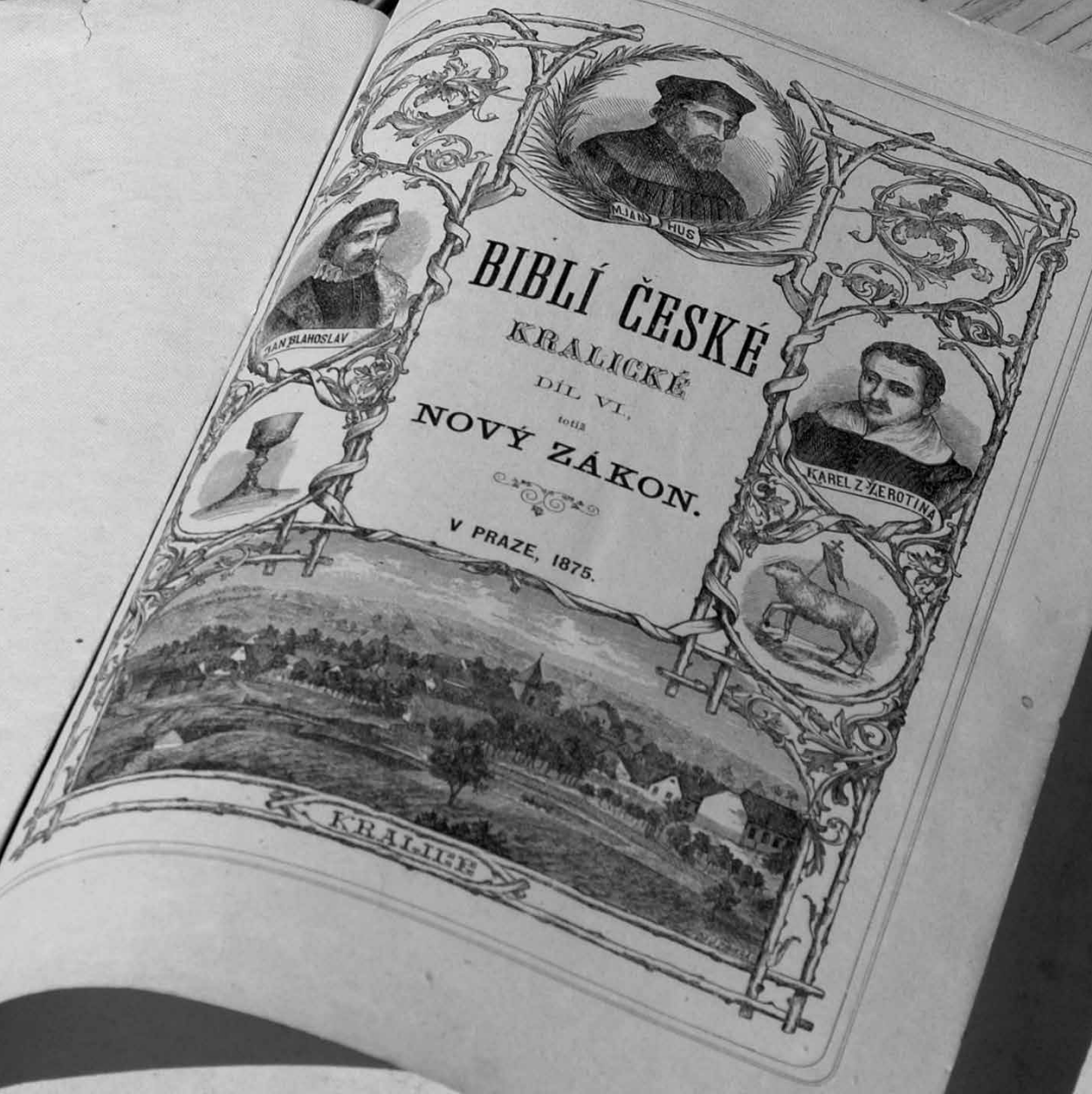
„*Měl sen: Hle na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a po něm vystupují a sestupují poslové Boží,*“ čteme v ekumenickém překladu. Nevíme tak docela přesně, co to

ten Jákob vlastně ve snu vidí. To slovo znamená nasypat, přemostit, zrušit vzdálenost, umožnit styk. Ať už je to žebřík, rampa, či cokoli jiného, Jákob ve snu vidí cosi, co ruší vzdálenost mezi nebem a zemí, mezi Hospodinem a člověkem. Toto spojení mezi Bohem a člověkem neobstarávají lidé. Slyšíme o Božích poslech. Ti vystupují a sestupují. Hospodin promlouvá ze své vlastní vůle, ze své lásky, protože chce Jákoba ujistit o svém požehnání. A má-li promluvit Hospodin, je to cosi, co nedokážeme ovládat. Boží slovo nedokážeme spustit, ono se nějak stává. Děje se z rozhodnutí, které je mimo nás. Proto my, evangelíci, nehovoříme o kázání, ba ani o Písmu jako o Božím slovu. Ani Bible, ani kázání ještě Božím slovem nejsou, mohou se jím však z Jeho milosti stávat. A pak se udá cosi zvláštního, kdy je posluchač osloven, a my přesně nevíme, jak to popsat. Možná cítíme jakési mravenčení v zádech, či máme pocit: ano, to je ono. – Nevím. Ona ani Bible si tak docela neví rady s tím, jak popsat okamžik, kdy Hospodin mluví k člověku. A tak často mluví o větru, vánku... Vzdálené líčení čehosi, co nedokážeme ani popsat ani spustit.

Jákob ve snu slyší čtvero požehnání. Hospodin Jákobovi zaslibuje dar země. Také potomstvo. Zaslibuje mu, že bude mít svou vlast, místo, kam bude patřit. Nebude už běžencem toulajícím se z místa na místo. No a nakonec a především, Hospodin Jákobovi zaslibuje, že bude požehnáním pro druhé. Víra není čímsi soukromým, co se druhých netýká. Je to pramen čerstvé vody, z něhož mají mít užitek i ti okolo. Přeji poličskému sboru potomstvo; přeji mu, aby zde měl své místo, a především, aby byl požehnáním pro druhé. Aby sloužil lidem kolem jako ten žebřík. Aby byl místem porozumění, přijetí, živého slova, nehraných vztahů. Cosi, o co jsme se sami nezasloužili, co nám připravil Pán Bůh. My se s tím můžeme setkat, můžeme se na tom podílet. To je podivuhodný dar.

Jan Dus

1889

Historie sboru

1419–1624

Roku 1518 byla Polička v mapě Čech uvedena jako husitská. První známý evangelický kněz byl Vavřinec z Modřic, který působil v Poličce r. 1419. Přes 200 let zde bylo kázáno slovo Boží od evangelických kněží (1423 kněz Jan, 1472 kněží Vavruška a Petr, 1563 Šimon Litomyšlský, 1585 Mikuláš Svojanovský a Adam Kouřimský, 1588 Jan Vokurka Oupický, 1590 Jan Marci Vodňanský, 1596 Jan Adolf Oustecký, 1600 Jan Písecký, 1610 Jan Hortulus Vodňanský a 1619 Tobiáš Cichoraeus Královéhradecký, který byl posledním kazatelem podobojí do roku 1624).

1620

V bitvě na Bílé hoře v roce 1620 bojovalo 32 usedlých měšťanů poličských na straně českých stavů (v historických pramenech jsou zaznamenána i jejich jména).

1762

V období rekatolizace je zaznamenána zpráva o měšťanu a řemeslníku Janu Šlerkovi, vyznání českobratrského, který byl vypovězen z Poličky, protože v r. 1762 vydal v Královci spis bratra Lukáše Pražského „O původu církve svaté“, ke kterému přidal 33 stran své vlastní práce nazvané „O úpadku pravého náboženství“. Byl žádán od svých krajanů, aby vydal Postilu, kterou napsal, ale patrně pro chudobu se tak nestalo. Z toho lze soudit, že v Poličce bylo několik rodin bratrských.

1781–1790

Po vydání Tolerančního patentu r. 1781 v důsledku pronásledování nekatolíků v předchozí době se přihlásil k evangelické víře pouze jeden měšťan jménem Slezák, ale i ten byl přinucen svůj dům prodat a odstěhovat se

z města. A tak je zaznamenáno, že se hrstka evangelíků z okolí shromažďovala v blízkém Kamenci u Josefa Jílka. Postupně okolo roku 1790 se začali evangelíci opět usazovat na dolním předměstí Poličky. Nejvíce jich bylo z Širokého Dolu (Tomáš Hrnčíř, Jan Břeň, Jan Novotný, Štěpán Filipi a jiní).

Práva a postavení evangelíků augsburského i helvetského vyznání se podstatně zlepšila po vydání patentu císaře a krále Františka Josefa I. v roce 1861.

V té době chodili poličští evangelíci na bohoslužby do vzniklého sboru v Telecím. A když se církevní poměry zlepšily, vznikla myšlenka postavit evangelický kostel v Poličce. Josef Novotný z Poličky č. 47 obešel s touto myšlenkou evangelíky v Poličce, Kamenci a Sádce a na tuto akci bylo upsáno 8 000 zlatých. S tímto úmyslem zašli poličští evangelíci za farářem Václavem Karafiátem v Telecím. Ten, znalý, co je to za starost (za jeho působení se přestavoval kostel, fara a škola v Telecím, škola na Březinách a v Pusté Rybné a hřbitov v Kamenci), a sám již stár, rozmluvil jim tento úmysl.

V roce 1877 se poličští evangelíci rozhodli vybudovat svůj hřbitov. Do té doby využívali evangelický hřbitov v Kamenci, který byl vybudován okolo roku 1850 za faráře Václava Karafiátu z Telecího. A tak 28. září 1878 byl tento hřbitov posvěcen a předán svému účelu farářem J. Martínkem z Telecího. V pamětech J. Novotného čteme, že se tak událo za četné účasti i katolíků a že upoutalo kázání faráře Chlumského z Německého (Sněžného).

1861

1877–1878

- Po rozpravě s farářem Martínkem se poličští evangelíci dohodli, že by se měly vykonávat bohoslužby občas v Poličce.
- 1881–1883 První evangelické bohoslužby po době temna byly v Poličce konány dne 22. dubna 1883 v bytě Josefa Novotného v Riegrově ulici č. 47 farářem Josefem Martínkem z Telecího. Již před tím v r. 1881 na první adventní neděli se uskutečnila nedělní škola pro děti v bytě zmíněného J. Novotného. V následujícím období se konaly bohoslužby v domě č. 47 a farář Martínek zplnomocnil presbytera Josefa Novotného z č. 94 na dolním předměstí k vykonávání čtených bohoslužeb.
- 1884 V listopadu roku 1884 sestavil farář Martínek stanovy spolku ke zřízení filiálního sboru v Poličce. Tyto stanovy byly podány vrchní církevní radě ve Vídni ke schválení. Církevní rada odpověděla, že se toto může vykonat v rámci stávajícího církevního zřízení, ale že pokud chtějí ustanovit spolek, musejí se stanovy přepracovat a dopracovat. Po debatě bylo od ustanovení spolku odstoupeno.
- 1885 Dne 20. června 1885 podali evangelíci z Poličky a Kamence žádost presbyterstvu sboru v Telecím o povolení filiálního sboru v Poličce. Po bouřlivé debatě byla tato žádost vrácena zpět.
- 1886 V roce 1886 sepsal farář Martínek zprávu o poměrech poličských evangelíků od doby reformace až po současnost s prosbou ke Gustav-Adolfskému spolku o podporu ke zřízení modlitebny. Tato zpráva byla rozeslána do německy mluvících zemí a do Ameriky.
- 1887 V roce 1887 obdržel sbor darem harmonium od Evangelické společnosti v Praze.
- 1888 V následujícím roce opět ožily snahy o zřízení filiálního sboru. Nejdříve bylo žádáno u sboru v Telecím, potom v Borové. Také se naskytla možnost zřízení cestujícího kazatele. Po dotazu u vrchní církevní rady ve Vídni (Heřman Tardy) bylo odpovězeno, že je toto více potřeba v západních

Čechách než na Vysočině. Takže vše opět vyšlo naprázdno.

V roce 1890 bylo opět jednáno s teleckým sborem o zřízení filiálky. Ti odpověděli, že se žádost odkládá, ale že od církevních úřadů bude vyřízena. Nato poličští zaslali žádost s prosbou o brzké vyřízení církevnímu radovi Heřmanu Tardy do Vídně. Bylo jim odpovězeno, že žádost bude vyřízena.

1890

K radosti poličských bylo dne 12. dubna 1890 povoleno zřízení filiálního sboru evangelické reformované církve v Poličce ke sboru v Telecím.

12. 4. 1890

V tomto roce obdržel sbor darem od Gustav-Adolfského spolku náčiní ke křtu a kalich k večeři Páně.

Po oznámení o zřízení filiálního sboru bylo svoláno volební shromáždění (dvakrát odloženo) na 19. června 1890. To zvolilo šest presbyterů prvního staršovstva. Byli to: František Lopour (město), Josef Novotný (dol. předměstí 94), Josef Lopour (město), František Jukl (Nová Kamenec), Josef Zezula (dol. předměstí) a Josef Novotný (město č. 47). Kurátorem sboru byl zvolen František Lopour.

V tomto období se sbor scházel k bohoslužbám v domě Josefa Novotného č. 47.

Po šestiletém fungování filiálního sboru činilo jmění okolo 7 000 zlatých. Místnost v domě J. Novotného již nevyhovovala a nájemné se zvyšovalo, proto rozhodlo staršovstvo, že bude uvažovat o koupi domu ke zřízení modlitebny.

1896

V roce 1899 dostal sbor výpověď z domu J. Novotného. A tak 30. března 1899 byl zakoupen dům č. 117 na rohu tehdejší Solní (dnes Tylova) ulice za 7 700 zlatých. Na zakoupení se použilo sborové hotovosti a půjčky od členů sboru. V prvním poschodí byl upraven byt k pronájmu, z dolních místností sál k bohoslužebným účelům, byt pro kotelníka a kancelář pro faráře.

1899

- Slavnostní shromáždění k otevření nové modlitebny se konalo 8. září 1899 za účasti farářů Martínka z Telecího, Milera z Borové a Václava Lossa z USA, který vykonal kázání. Pro zajištění pravidelných bohoslužeb vykonávali službu jedenkrát měsíčně faráři Martínek z Telecího a Miler z Borové. Ostatní neděle zajišťovali čtené bohoslužby František a Josef Lopouroví.
- 1901 V roce 1901 podali poličtí prosbu o finanční pomoc císaři Františku Josefu I. do Vídně, který zaslal 500 Kr. Tohoto daru bylo použito na splátku dluhu při koupi modlitebny. Pro vzrůstající návštěvnost začali presbyteri uvažovat o koupi nového domu, protože stávající modlitebna neumožňovala stavební rozšíření. A tak byl vyhlédnut dům Františka Kašparidesa za městem. Ale pro velkou cenu (16 000 Kr.) z koupě sešlo. Dům koupilo město pro stavbu sirotčince za 18 000 Kr.
- 1903 V roce 1903 staršovstvo pověřilo kurátora, aby sháněl stavební místo pro výstavbu kostela. V tomto roce odešel farář Miler z Borové a za něho zvolili borovští vikáře Odstrčila z Borovnice. Kurátoři poličský a borovnický se domluvili, že nově zvolený borovnický farář, Bedřich Gerža, bude využíván také poličským sborem. Vše bylo odsouhlaseno farářem Martínkem z Telecího. A tak střídavě dopoledne a odpoledne každou neděli farář Gerža konal bohoslužby. Také faráři Martínek a Odstrčil jedenkrát měsíčně vypomáhali. K úhradě výdajů (služné a cestovné) požádali poličtí Gustav-Adolfský spolek ve Švýcarsku o finanční pomoc. Žádosti bylo vyhověno a přislíbeno po dobu šesti let zasílat 300 franků.
- 1905 V lednu roku 1905 se presbyter Josef Novotný z Poličky č. 47 vzdal členství ve staršovstvu. V únoru utekl od rodiny do Ameriky a pro „neutěšené, sebou zaviněné poměry hmotné a hospodářské, zanechal nezaopatřenou rodinu ve velmi bíděném stavu“ (čteme v pamětech). V témže roce odešel farář Gerža z Borovnice do Nebužel (z důvodů finančních). Poličský sbor byl velmi zarmoucen, protože farář Gerža byl velmi oblíben, návštěvnost stoupla tak, že se podle zápisu „někdy ani do modlitebny farář dostati pohodlně nemohl“. Jeho kázání byla velice působivá. A protože se borovničtí rozhodli spojit se sborem v Daňkovicích, spolupráce přestala.
- V tomto roce také došlo ke koupi pozemků na stavbu kostela a to vedle učitelského ústavu (dnes gymnázia). Tato koupě byla provázena mnoha úskalími ze strany majitelů sousedních parcel i města a katolíků, kteří nechtěli, aby byl v Poličce evangelický kostel. Výměra pozemků byla asi 72 arů, zaplacení bylo 5 083 korun. Na zaplacení bylo použito 2 283 korun sborových a 2 800 půjčil kurátor Lopour. Tyto pozemky byly v příštím roce pronajaty, aby přinesly zisk.
- V roce 1906 odešel farář Odstrčil z Borové do Prosetína a v Borové byl zvolen farář Čech, který zajižďel také do Poličky.
- V roce 1907 byla provedena důkladná oprava modlitebny (trhlíny ve stěnách staženy kleštínami, opraveny omítky vnější i vnitřní, nátěry oken a dveří, opravena krytina střechy, okapy a pod.). V tomto roce je zmínka ze schůze staršovstva, že Josef Novotný, dol. předměstí 94, sepisuje paměti a dospěl k roku 1890, kdy byl zřízen filiální sbor. Další rok (1908) bylo rozhodnuto, že po revizi se paměti přepíší do německého a českého jazyka a dají se vytisknout. Nevíme, zda k tomu došlo, nedochovaly se žádné památky (pouze český rukopis).
- V roce 1909 staršovstvo zplnomocnilo kurátora k jednání o zakoupení pozemků ke stavbě chudobince.
- V roce 1911 sborové shromáždění dalo souhlas k výměně stavebních pozemků na kostel se školní obcí poličskou. V tomto roce také sbor zakoupil harmonium od presbytera Libry.

1912	V roce 1912 zřídili František a Barbora Lopouroví fond chudinský, který by shromažďoval peníze na stavbu chudobince. Požadovali, aby do tohoto fondu byla převedena jedna třetina zisku sboru od roku 1884, od kdy působil František Lopour ve sboru. Toto nebylo sborem schváleno.	Město pozemek upravilo, aby odpovídal stavebním účelům.	
		O rok později žádá obecní úřad, zda by sbor pozemek neprodal pro výstavbu úřadu. Sbor odmítá.	1923
1914	V roce 1914 podává kurátor František Lopour rezignaci, ale po vypuknutí první světové války čteme v zápise schůze staršovstva z listopadu 1915, že zůstane prozatímním kurátorem do konce války.	V roce 1925 je prodán dům a louka po Josefu Novotném a peníze (29 500 Kč) převedeny do stavebního fondu. V červenci je jednáno s borovnickým sborem o vydržování společného faráře. Jednání ztroskotala. V tomto roce po odstěhování Čenka Hrubeše je kurátorem zvolen Bohuslav Lopour, syn Františka, prvního kurátora. Z Borové odchází farář Andrlé, na jeho místo přichází vikář Pospíšil.	1925
1915	V roce 1915 došlo k oddělení sboru od Telecího a připojení ke sboru v Borové v důsledku lepšího spojení.		
1916	V roce 1916 umírá Josef Novotný (pokladník sboru a autor pamětí). Jeho pozůstalost je věnována sboru.	V roce 1926 je uvedeno, že sbor má 320 členů. Z Borové odchází vikář Pospíšil, sbor administruje farář Dvořák z Proseče, který vykonával bohoslužby také v poličském sboru. Rovněž vypomáhal farář Kadlec z Telecího.	1926
1918	V roce 1918 se sbor stává součástí Československé církve evangelické (ČCE) , která po vyhlášení Československé republiky vznikla sloučením českých sborů evangelické církve augsburského (luterského) a helvetského (reformovaného) vyznání.	V roce 1927 byl zvolen do Borové farářem Oskar Opočenský. Ten pro rozepře nenašoupil, a tak v následujícím roce je zvolen Jan Kučera.	1927–1928
1922	Od posledního zápisu ze schůze staršovstva v roce 1919 je další zápis až z roku 1922. Farář Karel Andrlé, který je v Borové po faráři Čechovi, se účastnil volby nového staršovstva v Poličce na základě synodálního výnosu o nové organizaci sborů vzniklé ČCE. Novým kurátorem byl zvolen Čeněk Hrubeš.	V roce 1930 má poličský sbor 491 členů.	1930
	V tomto roce je zajímavá zpráva ze schůze staršovstva: „Stěžuje si pí B., katolička, na pí T., evangeličku, že páše nemravnosti a neplechý tím, že svádí jejího muže a způsobil rozvrat v její rodině.“ Staršovstvo se usnází na domluvě pí T., pokud nepomůže domluva, bude vyloučena ze sboru. Není další zápis, jak věc dopadla.	V roce 1931 je jednáno o osamostatnění sboru, ale s neúspěchem. Pro zdravotní potíže odstupuje kurátor B. Lopour a kurátorem je zvolen František Oppa. V tomto roce je také vybudován evangelický hřbitov v Sádce.	1931
	Dále v tomto roce došlo po dohodě s obecním úřadem k výměně stavebního pozemku u učitelského ústavu za pozemek u Žaludky (současný) dle regulačního plánu města.	V roce 1932 odchází z Borové farář Kučera a novým farářem je zvolen Vladimír Pokorný. Na podzim je jednáno s brněnským architektem Tejcem o návrhu plánu výstavby kostela.	1932
		V roce 1934 předkládá město sboru regulační plán, který se také týká sborového pozemku k výstavbě kostela. Staršovstvo požádalo zmíněného architekta o zapracování nové situace do plánu. V tomto roce se sbor rozhodl o povolání vikáře Moravce. Vše je ale podmíněno tím, zda bude sbor osamostatněn (což nebyl).	1934

- 1935 V roce 1935 podává rezignaci kurátor Oppa, po bouřlivé debatě rezignaci stahuje, ale příští rok (1936) definitivně odstupuje. Na jeho místo je zvolen Josef Kučera z Poličky. Na sborovém shromáždění 7. dubna 1935 byla schválena stavba kostela. Dne 11. dubna na schůzi staršovstva byla zvolena stavební komise z těchto bratrů: Adolf Andrlík, František Uhlíř, Rudolf Teplý, Alois Kopeček a František Háček. Bratr Teplý byl zvolen předsedou. Později byla tato komise rozšířena o řadu bratrů. Na první schůzi jsou čteny dopisy od arch. Tejce z Brna, ale není záznam o jejich obsahu, ani nějaký závěr. Předseda dává návrh, aby byly osloveny stavební firmy v Poličce a požádány o zaslání náčrtků návrhů kostela (Josef Mach, Vilém Bandouch, Horák a Horník, Vystavěl). Po zaslání náčrtků je vybrána firma Josefa Macha. Tento návrh je zaslán ke schválení na Synodní radu. Odpověď je negativní a „všechno kategoricky zamítnuto jako nedostačující“. Synodní rada nabízí svoje odborníky architektky. Zpráva, jak se píše, se „nemile dotkla a skoro vzala chuť do další práce“. Sbor dostal dopis od arch. Bohumíra Kozáka, který byl jako doprovod k zaslaným náčrtkům kostela. Sděluje, že souhlasí s tím, aby si sbor našel stavitele, který zhotoví podrobné stavební plány a tuto práci vykoná. Byla vybrána firma Josefa Macha, aby podle těchto náčrtků zhotovila stavební plány. V této době dostal sbor (zdarma) také návrh od arch. Hrabý z Prahy. Komise však rozhodla tento návrh nebrat na zřetel.
- 1936 V únoru 1936 se vyjadřuje synodní rada k plánům arch. Kozáka a schvaluje je. Během celého období než se definitivně rozhodlo, podle kterých plánů se bude stavět, probíhala práce na zajišťování materiálů na stavbu. Rozpočet na stavbu kostela byl 228 244 Kč a na faru 106 721 Kč. Byla provedena bilance majetku sboru (jmění: 150 143 Kč a hodnota modlitebny odhadnuta na 150 000 Kč). Zároveň byla zahájena sbírka darů na kostel. Byly zhotoveny obrázky stavby na sběrací listiny, letáky a pohlednice a rozeslány do všech sborů v republice. Během činnosti stavební komise je konstatováno v zápisech, že jsou činěny útoky opozičníků na předsedu Teplého. Celá komise je roztrpčena a nemá daleko k rezignaci. Ale jak konstatují: „Konáme práci ku prospěchu duchovnímu nás všech a ku prospěchu Boží věci, kterou zde na zemi konáme.“ V dubnu 1936 je na sborovém shromáždění schválen rozpočet stavby. Je celá řada připomínek kritizujících výdaje stavební komise i celého záměru. Stavební komise zdůrazňuje, že arch. Kozák nežádal žádnou odměnu za návrh. Bylo jednáno s okolními sbory o pomoci s dopravou stavebního materiálu povozy (kámen a písek). Soutěž o realizaci stavby, do které se přihlásilo šest stavebních firem, vyhrála firma Josefa Macha. Slavnost kladení základního kamene proběhla 6. července 1936. Bratr Kopeček zhotovil bronzové kladívko ku poklepu. Za poličský seniorát promluvil senior J. Dvořák z Proseče a slavnostní kázání vykonal farář Šuchman z Vysokého Mýta. Do konce roku byla hrubá stavba hotova a kostel zastřešen. Na jaře 1937 se stavba dokončovala. Od stavby fary se upustilo. Pro zhotovení interiéru kostela (lavice, stůl Páně, kazatelna, osvětlení) se použil návrh arch. Ladislava Kozáka, bratra Bohumíra (na jeho doporučení). Realizace vnitřního zařízení se ujala firma Dvořák z Nového Města na Moravě, práce natěračské provedla firma Vaško, klempířské práce firma Jašek, zámečnické práce firma Vorlíček – všichni z Poličky a elektroinstalaci firma Bureš z Bystrého.
- 1937

	Celkové náklady činily 280 000 Kč. Je zajímavé, že příspěvek od Jeronymovy jednoty (9 000 Kč) je formulován jako „bolestné“ ve prospěch stavby. Také příspěvek od ministerstva sociální péče (24 000 Kč) je formulován jako „příspěvek ve prospěch stavebního ruchu“. Tento příspěvek byl získán s pomocí dr. J. Kozáka, profesora a poslance (bratra Bohumíra), a paní Alice Masarykové. Stará modlitebna se momentálně neprodala, k prodeji došlo až v roce 1947. Slavnostní otevření nového chrámu Páně se konalo 6. července 1937 za účasti asi 3 000 osob. Po rozloučení se starou modlitebnou, které provedl konsenior poličského seniorátu farář K. Andrlé z Krouné, se bral průvod městem do nového chrámu Páně. Zde otevřel a odevzdal chrám svému účelu synodní senior Dr. Josef Souček z Prahy. Slavnostní kázání vykonal Dr. Viktor Hájek, farář z Brna. V třicátých letech se rozvíjí práce sdružení mládeže, které má počátky v letech dvacátých, za kurátora Bohuslava Lopoura. Rovněž se úspěšně schází pěvecký sbor, který zpestřuje svojí činností bohoslužby a doprovází pohřební shromáždění.	
1938	V roce 1938 vede sdružení mládeže Bohuslav Ditrich. Pořádají se přednášky o české reformaci a o teologických otázkách, je organizována zimní škola. K problému došlo po Mnichovu 1938, když bylo nábřeží, z něhož byla nejkratší cesta ke kostelu, zabráno Německou říší a vojáci znemožňovali věřícím tuto cestu (muselo se velkou oklikou). Po zásahu úřadů však došlo k místní úpravě a zatarasená cesta byla uvolněna.	
1940	V roce 1940 vykazuje sbor 576 členů.	
1941	V roce 1941 je vzpomenuo 50 let od založení filiálního sboru za účasti synodního seniora Křenka. V tomto roce je také vydána tiskem stručná historie sboru (uspořádal Mach). Sbor také kupuje jazýčkové varhany. Znovu se jedná o osamostatnění sboru s možností přidělení vikáře. Pro válečné poměry se toto neuskutečnilo. Ve sboru ale pracuje jako pomocná síla pro vedení nedělní školy a církevní práce Bohuslav Ditrich, studující teologie.	
	V roce 1943 odchází z Borové farář Vladimír Pokorný a na jeho místo je zvolen farář Oldřich Videman.	1943
	V roce 1945 sbor zapůjčuje ke konfirmaci kostel německým evangelíkům z Moravské Třebové. V tomto roce sbor znovu jedná o povolání vlastního faráře (F. Toul), opět neúspěšně.	1945
	V roce 1946 žádá sbor o osamostatnění a zároveň jedná s Otou Proskem, farářem v Jimramově, o možném nástupu. V tomto roce jedná také sbor o stavbě fary se stavitelem Šmídem. Zároveň jedná o prodeji staré modlitebny.	1946
	Poličský sbor je od 1. září 1946 konečně osamostatněn. Poličští evangelíci se nyní mohou jako samostatný sbor ucházet o svého prvního faráře. Dne 13. října 1946 je sborovým shromážděním zvolen prvním farářem samostatného sboru farář Ota Prosek.	1. 9. 1946
	V roce 1947 je prodána stará modlitebna za 150 000 Kč. Zároveň je zahájena stavba fary, která je v příštím roce dokončena.	1947
	V letech působnosti faráře Proska pokračuje úspěšná činnost pěveckého kroužku. Ale po roce 1948 se začíná projevovat ateistická propaganda komunistů.	
	V roce 1956 je splacen poslední dluh ze stavby fary.	1956
	Návštěvnost bohoslužeb klesá, na náboženství je přihlašováno stále méně dětí. Více se přihlašují děti z vesnic. Sborový život je sledován a omezován církevními tajemníky. Každá mimořádná činnost musí být předem schválena a povolena, musí být dán souhlas	

	pro kazatele z jiného sboru nebo celocírkevní kazatele. Týkalo se to sborových dnů, vzpomínkových výročí a pod.		Bible do současného jazyka. Byl členem překladatelské skupiny Starého zákona, kde uplatňoval své hluboké teologické znalosti a znalosti biblických jazyků. Za tuto významnou práci mu byl udělen čestný doktorát teologie.	
1958–1959	V červenci 1956 se konají oslavy položení základního kamene kostela. Kázáním posloužil farář Kejř z Nového Města na Moravě.	V roce 1958 profesor Vencovský referuje na staršovstvu o propouštění učitelů pro náboženské přesvědčení.	Hospodářská situace sboru v těchto letech byla svízelná. Většina členů sboru byla z vesnic, kde v důsledku kolektivizace byla zpočátku životní úroveň velmi nízká, což se odráželo i ve sborových příjmech. Přesto sbor pravidelně odkládal částky na „účelové jmění“, které sloužily pro úhradu očekávaných i neočekávaných nákladů.	
	V tomto roce probíhá jednání o odchodu faráře Proska do Prahy, ve sboru slouží do konce roku 1959.	Zájem o poličský sbor projevuje Josef Sládek, farář v Kladně.	V tomto období byl vymalován kostel, postavena garáž, provedena výměna krytiny na kostele i faře, instalována akumulární kamna, provedeny nátěry oken i lavic a další údržbářské práce.	
1960	Dne 10. ledna 1960 je zvolen farářem v Poličce. Dochází opět ke kratšímu oživení sborové práce, ale stále se zmenšuje účast dětí, mládeže a střední generace. Dětem je znemožňováno další studium jen proto, že navštěvují náboženství.		V roce 1994 končí službu farář Sládek. Získání nového faráře není možné, protože byt na faře je stále obsazený. V této situaci vychází sboru vstříc farář J. F. Tytl, který bydlí v Borové. Ještě téhož roku je zvolen farářem v Poličce. Ve sboru dochází opět k oživení hlavně díky nové politické situaci a pečlivé práci nového kazatele. Po odstěhování rodiny faráře Sládka se rozjitřená situace zklidňuje a probíhají přípravy na přijetí nového kazatele.	1994
1968–1970	Krátkodobé oživení sborové práce bylo patrné v letech 1968–1970. Do sboru přichází několik mladých lidí, je patrný větší zájem o výuku náboženství. V roce 1970 bylo dvacet konfirmandů. V tomto období měl sbor kontakt se sbory v NDR, uskutečnily se také vzájemné zájezdy. Ale nástup „normalizace“ po roce 1970 utlumil nadějně období začínající svobody.	V roce 1968 se sbor dohodl o pronájmu kostela poličskému sboru Církve adventistů sedmého dne, kteří zásahem komunistického režimu o svoji modlitebnu v roce 1952 přišli. Od té doby se adventisté schází k sobotním shromážděním v evangelickém kostele až dodnes.	V roce 1996 je zvolen farářem sboru Jan Dus. S jeho příchodem se rozbíhá sborová práce: výuka nedělní školy i náboženství, setkávání střední generace, schůzky mládeže, rodinné neděle s obědem, vánoční hry dětí, sborové dny, sborové výlety, letní tábory pro děti. Mnohé z těchto forem setkávání jsou pro poličský sbor zcela nové. Začíná vycházet sborový dopis „Nábřeží svobody“, později také měsíční kalendář. V roce 1997 se poprvé setkáváme se členy místní katolické farnosti k ekumenickým bohoslužbám. V roce 1998 je kurátorem sboru zvolen zvěrolékař Jiří Teplý.	1996–2000
1972–1984	V roce 1972 je zvolen kurátorem sboru prof. Eduard Vencovský, který koná tuto službu do roku 1984. Během roku 1984 vykonává tuto službu František Dvořák. V roce 1984 je zvolen kurátorem sboru Bohuslav Šauer.	Farář Sládek během služby v poličském sboru pracoval na ekumenickém překladu		

Významná pro další sborový život je instalace elektrického topení v lavicích v bohoslužebné místnosti. Do této doby se bohoslužby v zimě konaly ve stísněných prostorách v patře. Díky daru Faith Presbyterian Church v Minnetonce (USA) se uskutečnila přestavba místnosti nedělní školy a kuchyňky v patře. Setkávání nedělní školy, mládeže, třicátníků a dalších se tak mohla přestěhovat z fary do kostela.

Jan Dus je od roku 1997 administrátorem sboru v Borové. Přispívá to k vytváření užších vztahů mezi našimi sbory. Společně slavíme sborové dny a často i konfirmace. Ve spolupráci pokračujeme i po roce 2000, kdy se borovskými faráři stanou Miloslav Plecháček a později Miloš Lapáček.

Ve školním roce 1998–1999 ve sboru pracuje s mládeží mladá norská dobrovolnice Veronica Sandvold. Skupinka Tensing pod jejím vedením nacvičuje zpěv, tanec, stínové divadlo... Poprvé se tak sbor otevírá mladým lidem, kteří nejsou členy naší církve. Okamžitě narážíme také na to, že ani ta nejlákavější aktivita nedokáže odstranit podezřívavost a averzi naší společnosti vůči církvi.

2001 V roce 2001 se sbor zapojuje do projektu „Adopce na dálku“ – od 1. 1. 2001 každoročně přispívá na vzdělání indického chlapce jménem Jayavanth Kelegheri.

2002–2003 Změnou ve sborovém životě je školní rok 2002–2003, kdy Jan Dus rok pracuje v Ponca City v Oklahomě (USA) jako farář Presbyterni církve. V té době uprázdněný poličský sbor administruje farář Daniel Freitinger ze Svitav a velmi vypomáhá farář v duchodu Miloslav Plecháček. Na kazatelně se jako hosté střídají kazatelé z okolních sborů.

2004 Na jaře 2004 je kurátorem sboru zvolen Jarmil Feltl, středoškolský učitel a školní inspektor v duchodu, který se ze Svitav vrátil do rodného domu v Kamenci.

Po návratu faráře Dusa z USA začíná období úzké spolupráce s americkými presbyteriá-

ny. V létě 2004 zveme dvacet dobrovolníků z Oklahomy a poprvé pořádáme příměstský tábor pro děti v angličtině. Zájem byl velký – příjem přihlášek jsme museli zastavit, když se přihlásila stovka dětí. Většina z nich není členy našeho sboru a do kostela je přivedl zájem o angličtinu. Je to mimořádná příležitost ke křesťanské službě v našem městě. Zájem je tak veliký, že tábor, původně zamýšlený jako jednorázovou aktivitu, opakujeme každý rok. V době, kdy vychází tento sborník, zvažujeme, zda v roce 2010 uskutečníme další tábor (již posedmé). K organizaci tábora je každý rok potřeba řada dobrovolníků jak na americké straně (rodilí mluvčí), tak na straně české (studenti pracující s dětmi, ubytovatelé Američanů, hostitelé poskytující večeři, organizátoři).

V roce 2004 navazujeme vztah se sbory v Laubusch a Schwarzkollm v Německu (okolí Hoyerswerdy). Původní kontakty postupně přerůstají do partnerského vztahu. Pravidelně se vídáme, a mnozí navázali osobní přátelství.

V roce 2005 je provedena výměna celé střešní krytiny.

V létě 2006 přichází do Poličky členka sboru v Ponca City, Kati Salmons. Plánujeme, že bude rok v kostele vyučovat angličtinu a pracovat s dětmi a mládeží. Zájem předčí naše očekávání i plány. Kati zůstává v Poličce dva roky, na její práci v létě 2008 navazují dalšími dvěma roky manželé Jamie a Jeremy Ault z Pennsylvánie. V letech 2006–2010 tak ve sboru nabízíme každý týden dvanáct kursů angličtiny pro děti, mládež i dospělé. Účastníci většinou nejsou členy našeho sboru a toto je jejich první příležitost, jak se se sborem blíže seznámit. (Tuto službu jsme schopni poskytovat díky podpoře presbyterních sborů z USA.)

V roce 2007, kdy jsme vzpomínali sedmdesáté výročí postavení kostela, se rekonstruovala presbyterna (nová dubová podlaha a skříňo-

2005

2006–2010

vá stěna) a zakoupily se nové dvoumanuálové digitální varhany Prestige 60 od italské firmy Viscount.

V tomto roce také vznikla hudební a pěvecká skupina mládeže „Černá ovce“. Hraje a zpívá při bohoslužbách a pořádá večery s hostem zvané Pokec. Pro jejich potřeby byla zakoupena zvuková aparatura z daru sboru z USA.

V červnu 2007 se „adoptovaný“ indický chlapec Jayavanth Kelegheri odstěhoval s rodinou do jiné části Indie, a proto nebylo dále možné přispívat na jeho školní vzdělávání. Od června 2007 tedy sbor přispívá na vzdělání druhého indického chlapce, jménem Balaswamy (nar. 1. 5. 1993). Od 1. 1. 2009 sbor na dálku „adoptoval“ třetí

indické dítě – dívku jménem Manula Bagatel (nar. 10. 4. 2000).

V roce 2009 byla do kuchyňky pořízena nová celostěnová linka s velkým úložným prostorem. Také jsme v rámci úspory energie provedli zateplení stropu kostela (s pomocí finanční dotace MÚ Polička).

V současné době má sbor 451 členů. Sborová práce je bohatá. Pravidelně se scházíme při bohoslužbách, rodinných nedělích a biblických hodinách. Mladším generacím je určena nedělní škola, náboženství, konfirmační cvičení a sdružení mládeže. Velmi oblíbené bývá nocování v kostele a výjezdy do Daňkovic a na Maděru. Také se scházíme se k promítání filmů, k rozhovorům a k mimořádným aktivitám.

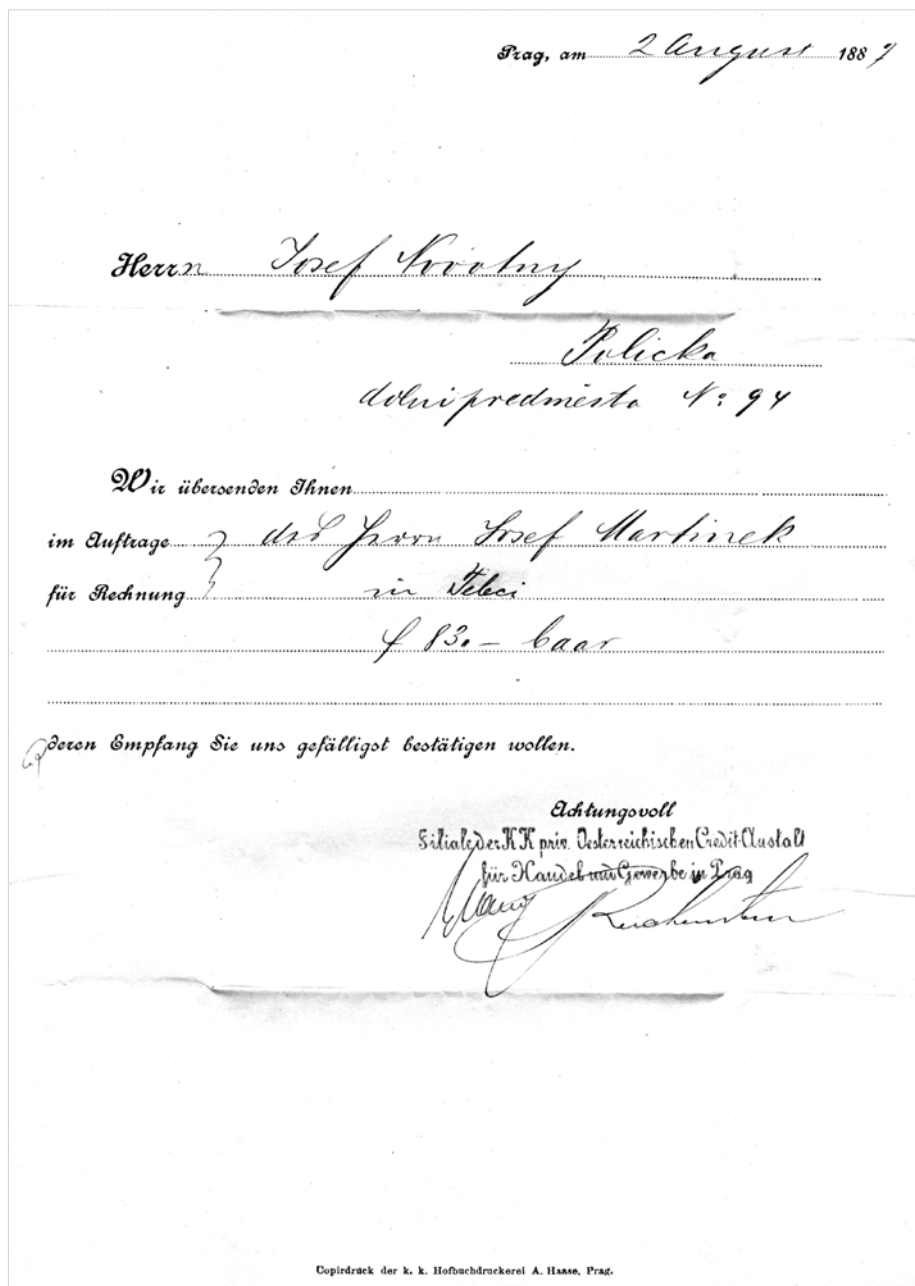
Předmluva k obrazové části

Historie evangelického sboru v Poličce je dlouhá a bohatá. Proud času již mnohé věci odnesl, jiné se naopak do paměti lidí hluboko vryly. Často se zachovaly jen střípky a útržky různých událostí – dokumenty, zaznamenané paměti, zápisy schůzí staršovstev, kniha konfirmovaných, korespondence, fotodokumentace, vzpomínky...

Obrazová příloha, která následuje, se nesnaží předložit úplný přehled všech dochovaných

pramenů, snaží se spíše ukázat život poličského evangelického sboru v celé jeho pestrosti a rozmanitosti. Dokládá věci všední i výjimečné. Vzdálenější minulost připomíná již především písemnosti, nedávnou minulost a současnost zase fotografie. Všechny společně pak dosvědčují, že poličský evangelický sbor je, navzdory všem potížím a překážkám v dobách minulých i v současnosti, díky Bohu stále sborem živým.

Obrazová příloha

Obr. 1: Jeden z nejstarších dochovaných sborových dokumentů dokládající vyplacení služného faráři J. Martínkovi (1887)

Obr.2: Razítko reformovaného filiálního sboru (1890)

Za příležitosti k službám Božím roku 1895.

1. Dne 6. ledna 1895. --- 1.20.	Václav Milen
2. Dne 13. ledna 1895 - - - 1.40 zlat.	Šmartinek farář. -
3. Dne 3. února 1895. - - 1.20. zl.	V. Milen
4. Dne 10. února 1895. - 1.40 zl.	Šmartinek farář
5. Dne 3. března 1895. 1.20. zl.	V. Milen
6. Dne 10. března 1895. - - 1.40 zl.	Šmartinek farář
7. Dne 24. března 1895. - 1.20.	V. Milen
8. Dne 15. dubna 1895 - 1.40 zl.	Šmartinek farář.
Dne 21. dubna 1895. - 1.20.	V. Milen
Dne 19. května 95. - 1.20.	V. Milen
Dne 3. června 1895. - 1.40 zl.	Šmartinek farář.
Dne 16. června 1895 1.20. zl.	V. Milen
Dne 25. srpna 1895. 1.20.	V. Milen
Dne 1. září 1895. - 1.40 zl.	Šmartinek farář
Dne 22. září 1895. - 1.40 zl.	Šmartinek farář
Dne 6. října 1895. - 1.20.	V. Milen
Dne 20. října 1895 - 1.40 zl.	Šmartinek
Dne 27. října 1895. - 1.20.	V. Milen
Dne 17. listopadu 1895. - 1.40 zl.	Šmartinek farář.
Dne 22. prosince 95. - 1.20.	V. Milen
Dne 20. prosince 1895 - - 1.40 zl.	Šmartinek farář.
Dne 12. ledna 1896 - - 1.40 zl.	Šmartinek farář.

Obr. 3: Služné vyplacené farářům za vykonání bohoslužeb (1895)

K. K. MINISTERIUM DES INNERN

Prag. 21. MAI 1898 No.

M. J.

16832

1897

Vaše císařské a Královské
Apostolské Veličenstvo!

Zlaté slunko svobody evangelické prohlášení císař-
ským patentem ze dne 5. dubna 1861 probránilo
k životu i ten malý klouček věrně poddaných
evangeliků k. v., kteří přebývají v královském
věnném městě Poličce v Těchách.

Toužiliť oni již dávno po tom, aby také měli
svůj dům modlitební, v němž by o spasení
duší svých pečovali. Bohu obětí srdcí svých přinášejí,
ti, a za porokování i dlouhé panování Vašeho císař-
ského a Královského Apostolského Veličenstva mod-
liti se mohli, ale teprve v novější době mohou na
to opravdově pomýšleti, když již i nalehavější

Obr. 4a: První strana dopisu císaři Františku Josefu I. do Vídně s prosbou o pomoc „k vystavě-
ní domu modlitebního“ (6. května 1898)

potřeba toho se stala.

Vzrostl počet duší na 150 evangeliků h. v., a na 26 evangeliků a. v., a počet ten, jak lze očekávati, poroste. Nová všeobecná nemocnice přinesla sebou, že tam po celý rok nemocní z evangelického okolí se léčí, až časem na 20 osob, kteří obvoláště učitky svého evangelia i potřebují, i po ní touží.

Takže se ten hlouček, puzen radostí po slovu Božím, posílen naučenou svobodou náboženskou, odhodlal, zříditi v Polčice filiální sbor, a podnikl kroky, které vrácným výsledkem odměněny jsou.

Vysoká cis. král. evangel. vrchní církevní rada ve Vídni ráčila vynešením svým ze dne 12. dubna 1890 č. 36 zdejší filiální sbor povoliti a zříditi.

Vysoké cis. král. ministerstvo kultu a vyučování ráčilo vynešením svým ze dne 31. května 1893 č. 1817 všeobecnou sbírku chřánovou mezi evangeliky, kteří na říšské radě nastoupivších dobrotitě po,

Obr. 4b: Druhá strana dopisu císaři Františku Josefu I. do Vídně (6. května 1898)

voliti; což také s vděčností a radostí nermalou jest přijato, a naděje na vlastní dílnu Boží a vlastního duchovního pastýře s krokem ku předu jest posílena.

Jest pak touha klouček toho po vlastní modlitbě, ně velmi odůvodněna tísnivými poměry, ve kterých se nachází.

Od svého mateřského sboru v Telčím jsouc dvě hodiny cest vzdáleni, a jen jednou na 4 neděle od svého duchovního pastýře obsluhováni, shro, mardují se v nejhlubší pokorě a poddanosti předepsané pravidelně dopoledne, odpoledne ku čteným slůvkům Božím, a děti jejich do nedělní školy v jedné najaté světnici s nízkým stropem, s okny na živou ulici, takže hluk a venčí a dusivá atmosféra uvnitř je přivodí ku vzdychání: Pohled o Hospodine na nás! Kdy i nám bude možno, volně, nerušeně a pokojně

Obr. 4c: Třetí strana dopisu císaři Františku Josefu I. do Vídně (6. května 1898)

skláníti kolén svých k modlitbě, a se vzděláva,
ti slovem Božím? ”
Jina příhodná místnost k najmutí není k do-
stání, ano i z této nedostatečné světnice v brance vy-
povědění býti mají.
K tomu konci nastiádali v nejhlubší pokoře a pod-
danosti podepsaní vlastní smahou a dary staveb-
ní fond 6000 zl.; ale touha jejich po vlastní mod-
litebně zůstala by ještě dlouho nevyplněna, kdy-
by šlechtní dobrodyncové neslitovali nad jejich
podruším, a nepomohli.
Budet zapotřebí k vystavění modlitebny a obyd-
li pro duchovního ještě 12.000 zl.; ale členové filiálky
jsou vesměs chudší třída, většina nádeníci, málo
kteří přebývají pod vlastní střechou.
Postavili z vlastního přičinění hřbitov v ceně
12000 zl. a musí kúpti také běžná vydání, ohlíží se
houfek ten, odkud by mu přišla pomoc.

Obr. 4d: Čtvrtá strana dopisu císaři Františku Josefu I. do Vídně (6. května 1898)

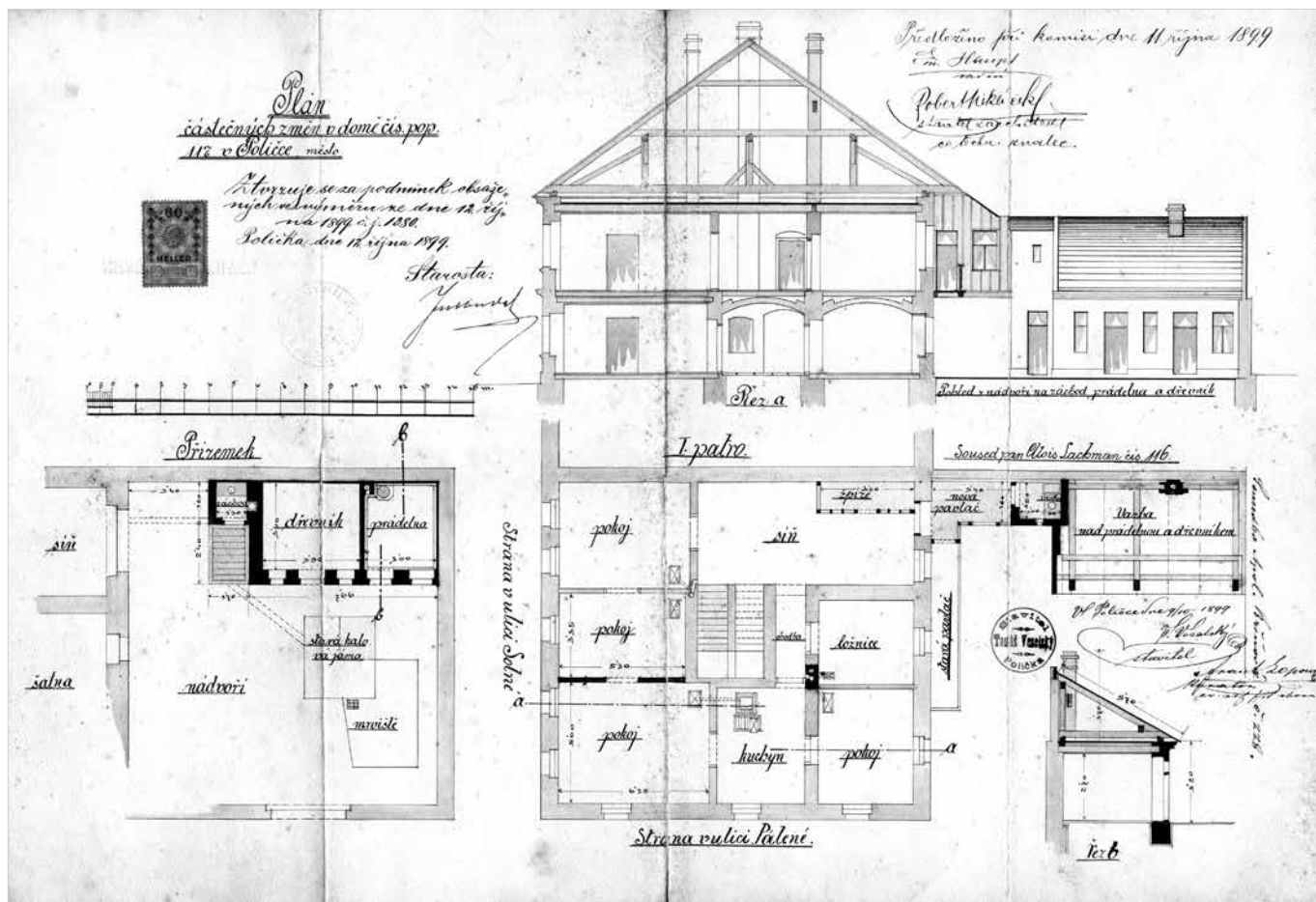
Císarskému a Královskému Apostolskému

Fr. Šopauer knižárna másto
 Josef Šopauer proklatník . Uvedení škol-
 Josef Novotný stáří " "
 Josef Novotný " " Holm' pěst. f.
 Josef Čermý " "
 Frant. Jurek " z Nové Kamence

20

Obr. 4f: Poslední strana dopisu císaři Františku Josefu I. do Vídně (6. května 1898)

Obr. 6: Slavnostní shromáždění k otevření nové modlitebny - výřez z dobové pohlednice (8. září 1899)

Obr. 7: Interiér nové modlitebny v domě č. 117 (1899)

Číslo 7 f. sbor. Policec vyplatil
Dělostřelce p. faráře B. Geržovi v
Borovnici půl roční službu od 1. 1. 1904
do 31. 12. 1904 což tímto vlastno-
stně potvrzuje.

Půl roční službu dle
dočasně smlouvy obnáší 250 Kč.

Vyplaceno jest následovně:

Za vyplacení nábytku dle
nákladního listu 9/2 a 10/2 s číselníkem K^o 104. 60.
hotové dne 7/8 1904 145. 40.

výmínně hradišce cirk. sbor v
Policeci 1/2 nákladu dovozného
a nábytku, druhou polovici
dle usnesení hradišce cirk. sbor
f. s. v Borovnici s obzorem K^o 52. 30

tudíž obnáší příjmu Děl. p.
faráře pro druhé půlletí který
cirk. f. sbor policecký odvedl K^o 302. 30

Doplátka 197. 40

452. 30

250. 00

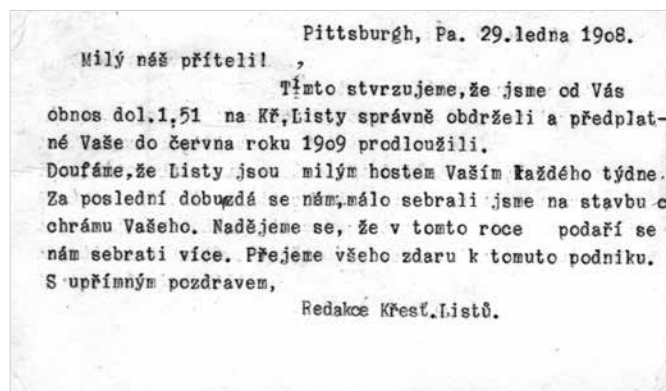
Policec dne 7. srpna 1904

Josef Novotný
pokladník

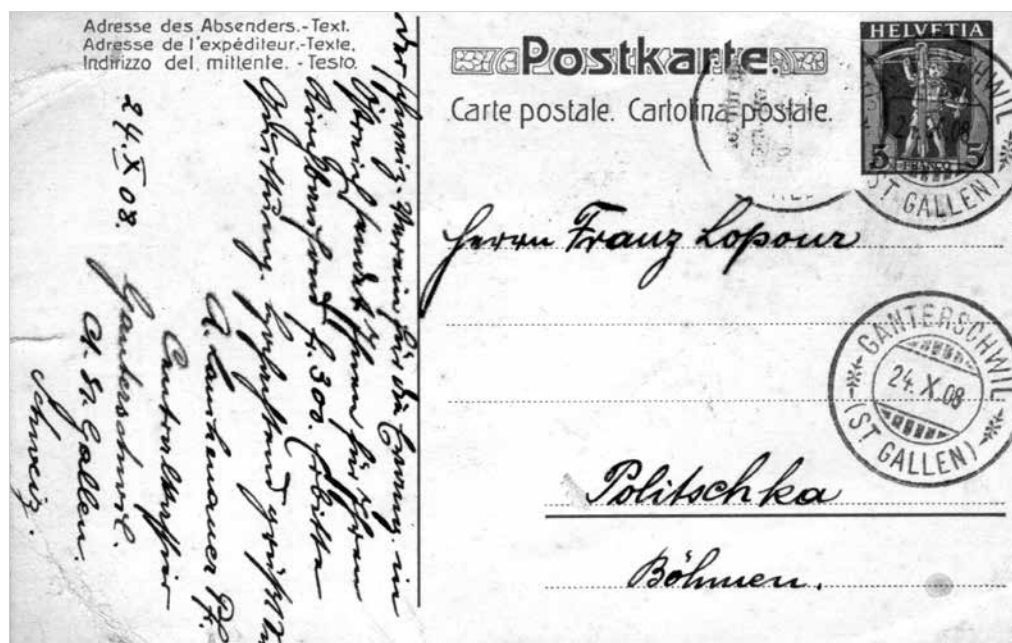

Revizor

Bedřich Geržovi
farář m. st.

Obr. 8: Potvrzení o vyplacení služného faráře B. Geržovi (1904)

Obr. 9: Korespondenční lístek z redakce Křesťanských listů v Pittsburgu (leden 1908)

Obr. 10: Korespondenční lístek od Gustav-Adolfského spolku ve Švýcarsku potvrzující dar 300 franků k úhradě výdajů sboru na služné a cestovné pro faráře (říjen 1908)

Statut

o vzájemném poměru

mateřského sboru v Borové a filiálního sboru v Poličce.

~~Správa farního sboru.~~ Odst. 1. Zástupní orgány celého borovského sboru farního t. j. mateřského v Borové a filiálního v Poličce spolu, kteří společně záležitosti celého farního sboru spravují, utvoří se časem delegace ze zástupních orgánů mateřského sboru borovského a filiálního sboru poličského s patřičným šetřením číselného poměru hlasovacích členů obou sborů. (§§ 25. a 26. čl. k. zřiz.)

~~Volba faráře.~~ Odst. 2. Právo voliti faráře farního sboru v Borové mají společně hlasovací údové sboru mateřského a filiálního, kteří k tomu jsou dle § 23. církevního zřízení oprávněni.

~~Správa / měni.~~ Odst. 3. Všechny své hmotné záležitosti, totiž: všechny příjmy a vydání, však jmění jakéhokoliv druhu neb jmění, spravuje a vede každý sbor - mateřský i filiální - odděleně a samostatně.

~~Zvinnosti faráře.~~ Odst. 4. Nynějšímu duchovnímu správci v Borové jakož i všem jeho nástupcům ukládá se volací listinou

Obr. 11a: První strana dokumentu vymezující vzájemný vztah mateřského sboru v Borové a filiálního sboru v Poličce (28. listopadu 1915)

možno, souzeno a rozhodnuto buďť dle církevního zří-
zení s přihlížením k tomuto statutu.

Statut tento přijat jest se strany sboru mateř-
ského v Borové usnesením protokolárním širšího
zastupitelstva ze dne 28. ^{listopadu} ~~bernece~~ 1915. a se strany
sboru filiálního ^{Poličky} usnesením protokolárním hlasovných
lidů ze dne 28. listopadu 1915.

Za presbyterstvo evanj. ref. sboru mateřského
v Borové dne 28. listopadu 1915.:

Jukel František,
presbyter

Vladimír Čech

Za presbyterstvo evanj. ref. sboru filiálního
v Poličce dne 28. listopadu 1915.:

Obr. 11b: Druhá strana dokumentu vymezující vzájemný vztah mateřského sboru v Borové a filiálního sboru v Poličce (28. listopadu 1915)

Obr. 12: Razítko Českobratrského evangelického filiálního sboru Páně v Poličce (1918)

Obr. 13: Pěvecký sbor u Husova pomníku v Liboháji (1925)

Obr. 14: Sborový výlet na hrad Svojanov (1925)

Obr. 15: Sborový výlet (1925)

Y Borové dne 16. listopadu 1925.

Vážný pane kurátore!

Když jsem přijel z Plzně do Borové, šel mi
po poručení k. kurátora, že mi, mu sdělil p. kurátor bo-
rovský Kudeřa, že by bylo lepší složit volbu na jednu
radu (12. l. m. i. radě adventní) - vzhledem k tomu, že
se zde nemohly všichni shodnout k. boje pro volbu do par-
mentu. Ovšem jsem s ním dopoledne mluvil, avšak myslím
si, že by snad bylo lepší, nežli tu i zde nastat spory,
a pak před volbou znovu a že by v tom bonum také
mělo být. Všem, muselo by se to v Plzni rozhodnout.
Při o tom zároveň p. farář Dvořákovi do Kruce, který i o
témto přání, by se volba provedla a tak v Plzni dlel.

Pro pána mi přišel přípis od p. konventora z Kruce,
žež Vám přikládám. Rozhodně, myslím, že je užitečné,
že v souvislosti s tím, o čem jsem všem předtím
řekl. Lze-li a lze-li. O čem, na doporučení jsem přišel
s tím časem a proto a, do toho, myslím, by se snad
dalo tam něco podniknout. Takže se to můžeš
Plzni sám, a myslím, že by to bylo dobré, přiležitost
takovou poskytnout. Proti Vám snazší, p. kurátor, sdělit
mi laskavě, co si o tom myslíte a jak se k tomu máte,
bud' psát, či říci.

Se srdečným pozdravem Vám p. milostivě
P. Pospíšil

Obr. 16: Dopis kurátorovi od vikáře Pospíšila z Borové (1925)

Farní úřad Českobratrské církve evang.
Krouna.

č. j. 110/sen 14.V. 26.

L. sbor Paličce.

Oznamuji, že bratři naši přijeti 3. čísla z Krouna. Jediný
oběd jsem mohl mít u Jicku v besedě, tam jsem
díkova mistry. Myslím, že se to sá časem osídlení. Ostatně
je tam dost vš. ten den, neboť Jicku křikem otče
snadno, co si kdo bude vřel. Jed. žito je mohl zastav
vyznamenat. Předem a mistry zamlu, ať jím ne
časem nechtěl. y. y. v Paličce obědvali ať krala-er. 20. 26.
Jlo - a krala-er. 20.

Andrleho

Andrleho
Krouna

Obr. 17: Oznámení o společném obědě od faráře Andrleho z Krouné (1926)

Vydatí
čís. prohl.: 77

Stvrzenka

na Kč 300 Kč —, které jsem dnes hotově přijal za
prohlášení československého evang. fil. sboru Janě v Polici
Jako } služné

V Polici, dne 1. října 1932.

Podpis farář Pokorný

Obr. 18: Stvrzenka na služné od faráře Pokorného (1932)

Ev. úbr. far. úřad
v Borové u Poličky, 19/232
5-82

Dopis 38

Milý bratře kurátore,

používám poslouhání přáteli tosti, aby ch
ještě slovíčko na rozloučenou povídel. Byl bych k zabl s Poličkou ngloučil
na text Řádu 69₂: Necht' nebyváji zahanbeni přítelou mou ti, kteří
ne se očekávají.

Chťet jsem vám říci, že jsem si dobře vědom svých chyb, a
neprospěšných slov i činů, že mnoho mně mají ti, co va Boka
očekávají, odpustit. To byla vždycky má hlavní bolest, že jsem sám
kulhal za svým svým a svěvěděním. Můj nepřítel nebyl nikdo
jiný než já sám. A Vy všichni také dobře víte, v čem jsem se
vyhrooval. Odpustte mně to!

A prosím vás, mějte se všichni rádi a mějte rádi svůj
stovek. Na této láse k společnému ideálu a prosperitě všech
začít. Zda-li se někdo z vás, že nejsem druzí takový, aby se
před mně styděl, že není farář takový, aby jeho rady následoval
a ho poslouchal, at si říká tolik: Co pak a kdo pak

Obr. 19a: Dopis kurátorovi na rozloučenou od faráře J. Kučery z Borové (1932)

mne bůkaři, abych sám byl lepší? Bude-li to starost a svahem
každého jednotlivce být takový, před nímž by se museli dnyí zastavět,
bude-li se každý bát Boka a lauby před ním a před jeho letem,
bude dobře.

Ďekuji všem přátelům za jakýkoliv projev přichylnosti
dostalo se mi mnoho přízně. Ďekuji starostu za výpomoc, za
neziskovou službu. A prosím vás všechny, vzpomínejte na mě v
dobrém.

Chceti bratři kurátore, za mě říci třeba uctolík star
na rozloučenou, po případě upravit můj návrh, budu ti vděčen.
Lituji, že jsem nepřišel 14/2 večer. Neměl jsem to odříkat.
Trochu jsem se chtěl vyhroutit toucím, ale neměl jsem tedy ani se
zmiňovat. Že tu toho moc, a sdružení zvláště Ďekuji za jejich
přítelství^{i příjez} stroměcku. Jsem vám vděčen, jak to teď postěhuji.
Jsem vášním gariem do 15/2 dle rozhodnutí syn. rady. Něco
bych snad měl dovést, ale to br. pokladník přeprve k dobru
storn. A ty mně, bratři, promiň, že jsem už neměl čas se shodnout
se zastupit -
S bratrským pozdravem vřel
Váš J. Kc.

Obr. 19b: Dopis kurátorovi na rozloučenou od faráře J. Kučery z Borové (1932)

Pala is. listopadu 1935.

Bratři,

firmu, aby se přiznala, můj dluh za fashem
a proqramu, se kterým jste mně
uvolnili haldv.

Pochminku, kterou mi klade, abych tož
učedý u va's zastoupil br. Jarda Pokorného,
ochotný a rád splu'm, ostatně byl bych
ho zastoupil milera'd i dšine - takže
leutě v'do dar pro mune melude se-
miz'm z'dvazkuu. Pokud bude v mých
přelch a melude v'zjedu Rybnou mla Fe-
lier'm, budu muset br. Jarda Pokorného
zastoupit.

Přijíjí: v'adu m'udobiat; Břich sa'm budiz
oddu ooplakitelu.

Spasitiz'm p'ograsuu

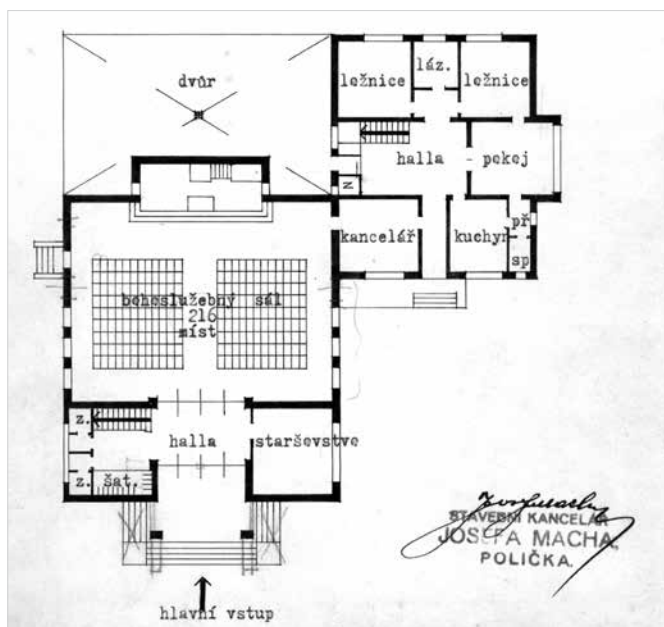
Salu'e Lopura

14/11 35

Obr. 20: Poděkování faráře B. Lopoura za uvolnění taláru (1935)

Obr. 21: Pohled na místo získané pro stavbu kostela (1935)

Obr. 22: Plán přízemí kostela a fary - navrženo Ing. B. Kozákem a následně rozpracováno J. Machem (1935)

Obr. 23: Dvě fáze stavby kostela - dokončená hrubá stavba (nahore, 1936) a dokončovací práce na přístupovém schodišti (dole, 1937)

Obr. 24: Panoramatický pohled na shromáždění při slavnostním položení základního kamene ke stavbě kostela – sestaveno ze čtyř dochovaných fotografií (6. 7. 1936)

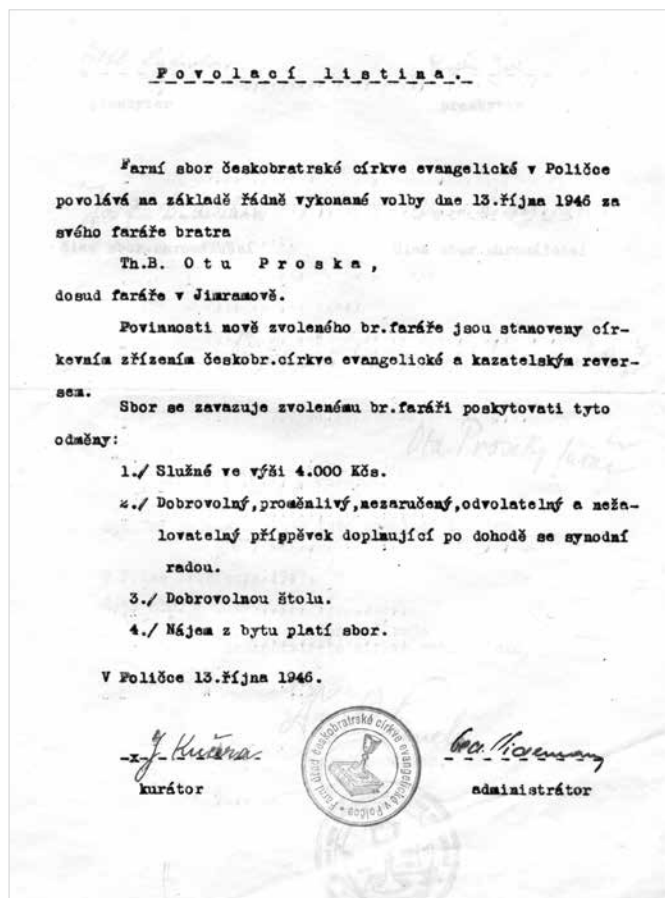

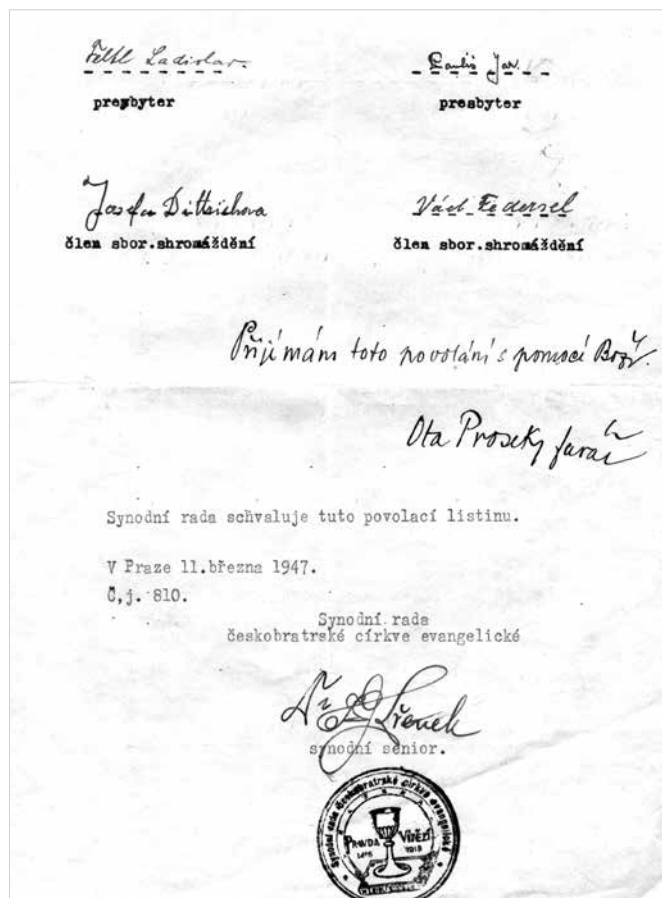
Obr. 25: Pěvecký kroužek (1940)

Obr. 26: Konfirmandi, uprostřed sedící farář V. Pokorný (1943)

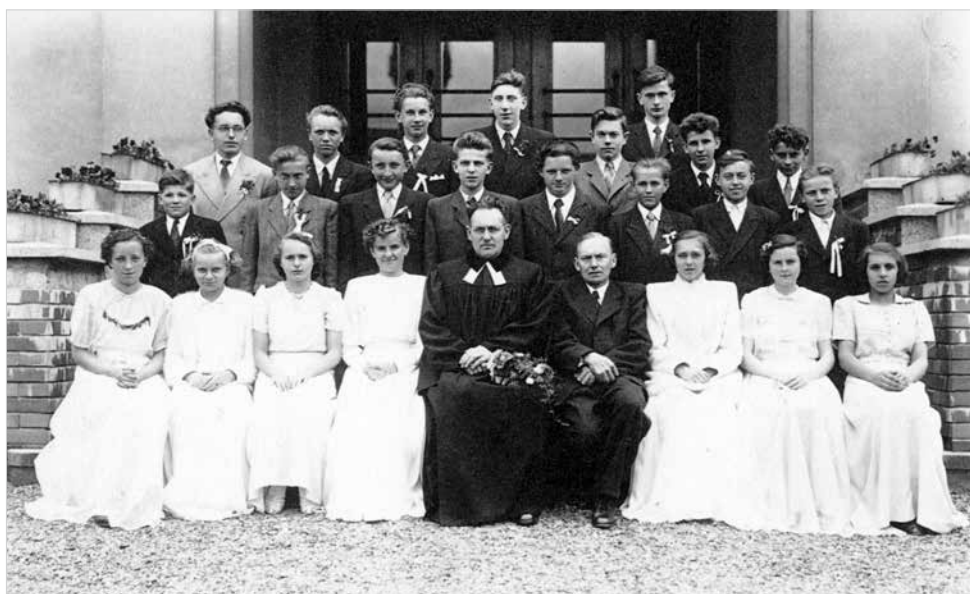
Obr. 27: Povolávací listina pro nového faráře Otu Proška (13. října 1946), dole je vidět otisk razítka „Farní úřad českobratrské církve evangelické v Poličce“

Obr. 28: Schválení povolávací listiny nového faráře Oty Proška (11. března 1947)

Obr. 29: Přístavba fary (1947)

Obr. 30: Konfirmandi, uprostřed farář O. Prošek a kurátor J. Kučera (1952)

Obr. 31: Konfirmandi s farářem J. Sládkem, jeho manželkou a kurátorem E. Vencovským (1978)

Obr. 32: Konfirmandi s farářem J. Titlem a kurátorem B. Šauerem (1994)

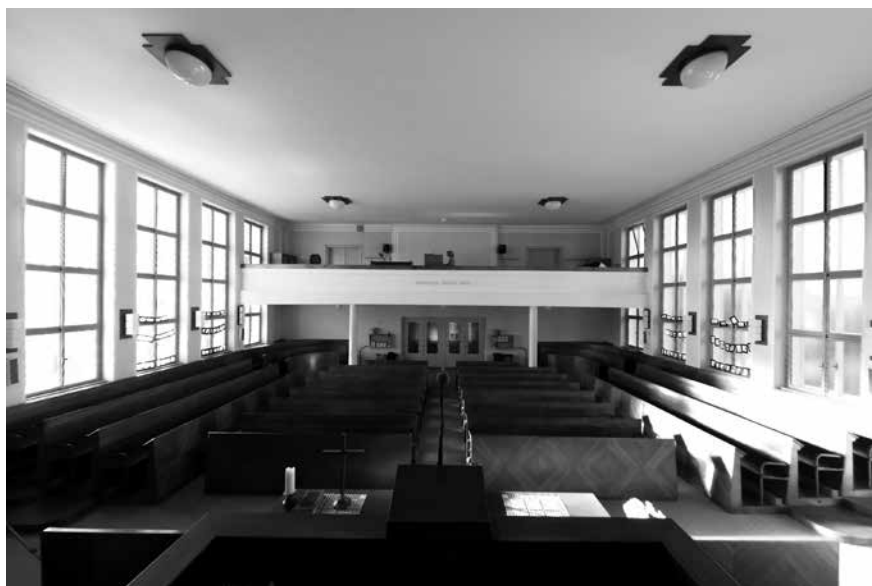
Obr. 33: Konfirmandi s farářem J. Dusem (2009)

Obr. 34: Vzpomínkové shromáždění u památníku Mistra Jana Husa v Liboháji – hovoří kurátor J. Feltl (6. 7. 2008)

Obr. 35: Pohled na kostel a faru z farní zahrady (2007)

Obr. 36: Interiér kostela – pohled od stolu Páně (2007)

Obr. 37: Evangelický hřbitov v Kamenci, který evangelíci z Poličky využívali před vybudováním vlastního hřbitova v Poličce (1965)

Obr. 38: Od roku 1878 mají poličští evangelíci vlastní hřbitov, umístěný v těsném sousedství hřbitova katolického (2010)

Obr. 39: Posezení „při kávě a čaji“ po bohoslužbách (2009)

Obr. 40: Rodinná neděle s obědem v místnosti nedělní školy (2008)

Obr. 41: Rodinné odpoledne s občerstvením (2001)

Obr. 42: Společné tvoření v nedělní škole (2001)

Obr. 43: Pěvecký sbor v kostele (2007)

Obr. 44: Vánoční bazar - podpora adopce na dálku (2009)

Obr. 45: Živý vánoční obraz na schodech před kostelem (2004)

Obr. 46: Vánoční hra (2005)

Obr. 47: Příměstský tábor s Američany – úvodní shromáždění v kostele (2006)

Obr. 48: Příměstský tábor s Američany – američtí lektoři (2006)

Obr. 49: Příměstský tábor s Američany – hra na zvonky (2007)

Obr. 50: Příměstský tábor s Američany – program v učebně Masarykovy základní školy (2009)

Obr. 51: Hudební skupina mládeže Černá ovce (2008)

Obr. 52: Výlet mládeže (2009)

Obr. 53: Výjezd mládeže a konfirmandů do Dařkovic (2009)

Obr. 54: Rodinná neděle s pletením pomlázek (2009)

Obr. 55: Společné nocování v kostele (2009)

Obr. 56: Sborový víkend na „Vlčici“ v jižních Čechách (2008)

Obr. 57: Společný víkend na Maděře (2005)

Obr. 58: Společný víkend na Maděře (2005)

ThB. Ota Prosek

ThDr. Josef Sládek

Mgr. Jiří Tytl

Mgr. Jan Dus

Faráři sboru

ThB. Ota Prosek 1946–1960
ThDr. Josef Sládek 1960–1994
Mgr. Jiří Tytl 1994–1996
Mgr. Jan Dus 1996–2010

Kurátoři sboru

František Lopour 1890–1922	Eduard Vencovský 1972–1984
Čeněk Hruběš 1922–1925	František Dvořák 1984–1984
Bohuslav Lopour 1925–1931	Bohuslav Šauer 1984–1998
František Oppa 1931–1936	Jiří Teplý 1998–2004
Josef Kučera 1936–1972	Jarmil Feltl 2004–dosud

Presbyteři a náhradníci (bez kurátorů)

Jarmila Andrlová, Michal Barnovčák, Hana Bartošová, František Buchta, Ladislav Bureš, Pavel Bureš, Věra Cihlářová, Jaroslav Dostál, Božena Doubková, Oldřich Dvořák, Ladislav Feltl, Vlasta Gajdošová, Růžena Gloserová, František Gregor, František Háček, Vladislav Hančil, Bohuslav Haupt, Bohuslav Havlíček, Květoslava Hloušková, Růžena Hornová, Marta Hromádková, Milan Hubený, Miroslav Husák, Jarmila Chadimová, Josef Chalupník, Vlasta Chalupníková, Jan Chleboun, Josef Janko, Bohumil Jílek, Ladislav Jílek, Milada Jožáková, Libuše Juříková, Josef Kadlec, Božena Kadlecová, Eduard Kaštánek, Anna Klusoňová, Alois Kopeček, Jindřich Kosek, Vlasta Kovářová, Karel Krener, Leoš Kubásek, Hedvika Kubínová, Adolf Kučera, Vladimír Kučera, Zdeněk Lopour, Zdenka Lorencová, Jarmil Mach, Josef Mach, Alena Matějková, František Mička, Drahomíra

Mlejnková, Stanislav Nešický, Oldřich Novák, Vlasta Novotná, Emil Nunvář, Jaroslav Nunvář, Josef Nunvář, Eliška Nunvářová, Josef Pavlík, Jaroslav Pavliš, Josef Pavlů, Marta Petrášová, Dana Pospíšilová, Otakar Potměšil, Viktorie Pražanová, František Ptáček, Ladislav Rozkošný, Adolf Sadílek, Jaroslav Síla, Vlastimil Slavíček, Antonín Stehlík, Blažena Šedá, Ladislav Šejnoha, Mikuláš Ševčík, František Šibrava, Věra Šibravová, Josef Šimon, Petr Šimon, Jiří Švec, Josef Telecký, Jan Teplý, Ladislav Teplý, Vladislav Teplý, Miloslav Trávníček, Alois Tulis, František Uhlíř, Miloslav Uhlíř, Zdeněk Uhlíř, Ludvík Vaško, Václav Vávra, Jaroslav Vodička, Jaroslava Vodičková, Josef Vostřel, Olga Votavová, Josef Vraspír, Miloslav Vraspír, Miloš Vraspír, René Vraspír, Stanislav Vraspír, František Zástěra, Jaroslava Zástěrová, Jan Zelený, Josef Zezula, Zdenka Zezulová

Seznam konfirmovaných od roku 1947

(podle knihy konfirmovaných)

1947

Háček Přemysl, Hudec Ladislav, Chmelař Pavel, Kolouch Štěpán, Kulka Miroslav, Matějček Bohumír, Otava František, Procházka Ladislav, Prudký František, Putnar Karel, Slavíček Jan, Slezák Jindřich, Strejček Zdeněk, Šimon Jaroslav, Šimon Ladislav, Tobiáš Ladislav, Vašek Josef, Bednářová Jarmila, Dostálová Růžena, Gregorová Anna, Janková Eva, Kadlecová Jarmila, Kašparová Marie, Kaštánková Věra, Kaštánková Radka, Kučerová Danuše, Martinů Jindřiška, Navrátilová Marta, Nunvářová Marta, Teplá Irena, Teplá Jaroslava, Veselská Věra, Votavová Vlasta, Zerzánková Marie

1948

Brdíčko Josef, Bukáček Vladimír, Gregor Vladimír, Kaštánek Jan, Korběl Josef, Naidr Miroslav, Rabas Jaroslav, Rousat Jaroslav, Šibrava Jaroslav, Šuster Miroslav, Vaško Ludvík, Vincenc Bedřich, Vraspír Otakar, Beránková Božena, Černá Miroslava, Gloserová Věra, Hladká Věra, Kolouchová Zdeňka, Krejčová Věra, Lopourová Milada, Lorencová Emilie, Nedopilová Eliška, Otavová Jarmila, Procházková Marie, Smejkalová Alena, Šenkýřová Helena, Tulisová Marie, Zelená Vlasta

1950

Lopour František, Nunvář Josef, Veselský Miloslav, Volf Jaromír, Votava František, Kašpar Adolf, Havlová Libuše Emilie, Květenská Marie, Lamplotová Marie, Madějevská Milada, Pospíšilová Milada, Romportlová Jaroslava, Teplá Libuše, Uhlířová Jiřina, Unčovská Věra, Vařáková Ludmila, Vrbová Vlasta

1951

Bednář Bohumil, Dostál František, Hladký Josef, Kadlec Jaroslav, Kakač Miroslav, Otava Josef, Sedliský František, Šuster Ladislav, Veselský Antonín, Volf Josef, Vraspír Vladislav, Zástěra Miroslav, Zezula Vlastimil, Beránková Jarmila, Čechalová Marta, Černá Věra, Gloserová Růžena, Hrušková Marie, Jadrná Vlasta, Janková Miloslava, Kaštánková Olga, Mastná Violetta, Sionová Helena, Smetanová Miroslava, Vavříková Jaroslava, Zelená Dana, Cihlářová Věra

1952

Dobruský Jan, Feltl Ladislav, Javůrek Josef Jindřich, Kašpar Jiří, Kňourek Albín, Krejčí Jaroslav, Lopour Zdeněk, Lorenc Miloslav, Pražák František, Prosek Pavel, Schauer Bohumil, Šibrava Miroslav, Šimon Karel, Švec Jiří, Tauer Zdeněk, Tulis Jaroslav, Hejlová Věra, Putnarová Drahomíra, Sionová Jana, Smetanová Věra, Teplá Božena, Unčovská Olga, Zerzánková Milada

1953

Kučera Ladislav, Šprojcar Miloslav, Zástěra Vlastimír, Gloserová Vlasta, Göbelová Anna, Hladká Jarmila, Kocandová Věra, Pachovská Alena, Petrová Anna, Stachová Vlasta, Šandarová Květa, Šejnohová Zdenka, Štefková Miluše, Volfová Stanislava, Vraspírová Zdenka

1954

Dvořák Vladimír, Charouz Karel, Jiruše Jan, Kuda Miroslav, Lorenc Jaroslav, Nunvář Zdeněk, Pachovský Rudolf, Rousat Vladimír, Sádovský Ladislav, Stach Jarmil, Šlesr Jan, Vraspír Josef, Vraspír Stanislav, Volf Jiří, Janko Jiří, Jílek Jiří, Dítětová Anežka, Hájková Zdenka, Hejlová Hana, Hladká Jana, Kyselá Milada, Lamplotová Věra, Leksová Božena, Pražanová Miloslava, Procházková Dana, Rejentová Miloslava, Šibravová Františka, Šprojcarová Alena, Vraspírová Jaroslava

1955

Bukáček Vlastimil, Dražil Josef, Husák Milan, Makovský Josef, Novák Josef, Otava Rudolf, Synek Lubomír, Špaček Jaroslav, Tulis Josef, Vojtíšek Václav, Buchtová Jana, Dvořáková Věra, Feltlová Emilie, Leksová Hedvika, Maršálková Eva, Matějková Lubomíra, Nunvářová Božena, Petrová Jaroslava, Pražanová Dana, Smejkalová Vlasta, Štefková Radoslava, Valšová Anna, Veselská Anna, Hamerníková Dagmar, Teplá Jiřina

1956

Brouček Jiří, Buchta František, Dvořák Vladimír, Feltl Jarmil, Horák Ivan, Chalupník Zdeněk, Janko Josef, Martinů Franti-

šek, Rejent Blahoslav, Sádovský Pavel, Šlesr Milan, Bukáčková Libuše, Faltová Jaroslava, Pospíšilová Vlasta, Pospíšilová Zdenka, Stachová Anna, Valšová Zdenka

1957

Hájek Milan, Juřík Jaroslav, Leksa Karel, Mička František, Petr Bořivoj, Vraspír Miloslav, Zobač Miroslav, Domesová Jana, Dostálová Jana, Gloserová Jarmila, Nešická Blažena, Novotná Miroslava, Synková Pěva, Špačková Bohumila, Unčovská Dagmar, Zezulová Emilie, Zezulová Marie

1958

Jiruše Vladimír, Kakač Bohuslav, Matějka Karel, Šejnoha Ladislav, Göbelová Jana, Háčková Ivanka, Janková Marie, Kubínová Hedvika, Putnarová Jarmila, Nunvářová Milena, Šlezingerová Jana, Teplá Věra

1959

Popelka Pavel, Sion Aleš, Šafránek Mojmír, Uhlíř Jaromír, Volf Otakar, Krejsková Ivana, Kulková Vlasta, Nešická Libuše, Špačková Květoslava, Teplá Květoslava, Tulisová Věra, Zobačová Dana

1960

Jílek Zdeněk, Jílek Josef, Dvořák Pavel, Pražan Miloslav, Vraspír Miloš, Bukáček Miloš, Gregorová Vlasta, Husáková Marie, Husáková Miloslava, Chalupníková Irena, Janková Věra, Kolouchová Věra, Kubínová Božena, Macků Jana, Nunvářová Eva, Pavlů Marta, Skotnická Marta, Šejnohová Alena, Teplá Jaroslava, Sládková Judit, Novotná Bohumila, Buřvaldová Rut

1961

Husáková Miloslava, Nunvářová Květoslava, Pražanová Viktorie, Zobač Bohumír, Nunvářová Vlasta, Fajmonová Alena, Macků Libuše, Chalupníková Dana, Hornová Vlasta, Teplá Milada, Zrůst Jan, Nešický František

1962

Buchta Václav, Dražilová Marta, Husák Jiří, Jedličková Marta, Kovář Miroslav, Nunvářová Dana, Stodola Vítězslav, Bednářová Věra, Jiruše Josef, Nunvář Gustav, Dvořák Vladimír, Jílek Milan, Hloušková Květa, Bukáček Ladislav, Feltl Miroslav, Hladký Miroslav, Kadlec Liboslav, Macků Alena,

Šejnoha Josef, Vostřelová Miluška, Macků Květa, Zavoralová Jarmila, Břeňová Marie

1963

Dvořáková Věra, Teplá Dana, Sládková Rut, Sionová Libuše, Gregor Zdeněk, Teplý Josef, Otavová Marie, Otavová Olga, Hora Vladimír, Pospíšilová Věra, Zrůst Josef, Nunvář Jaroslav, Synková Zdenka, Zaoralová Věra

1964

Vraspírová Marie, Dvořáková Jiřina, Dvořáková Božena, Špaček Zdeněk, Bukáček Lubomír, Nunvář Otakar, Bednář Bohuslav, Husáková Jitka, Bezděková Květa, Bezděk Ladislav, Tulis Antonín, Mokrejš František, Dvořáková Věra, Skotnický Zdeněk, Otava Ivan, Husák Ladislav, Jadrná Jaroslava, Buřvaldová Květoslava, Gajdoš Josef

1965

Teplá Eva, Kučera Vladimír, Lomica Vladimír, Husáková Marie, Dvořák Karel, Chadima František, Hlouš Bohumil, Mokrejš Miroslav

1966

Killerová Zdenka, Smělá Emilie, Dvořáková Marie, Kovářová Vlasta, Martinů Božena, Bezděk Vlastimil, Husák Josef, Nunvář František, Němec Miroslav, Nunvář Josef, Nunvářová Zdenka, Vostřelová Zdena, Kadlecová Dagmar, Dvořáková Radoslava

1967

Hejtmánek Josef, Tesařík Miloslav, Pražanová Jana, Lomcová Věra, Jedlička Michal, Sílová Marie, Střítežská Libuše, Vodička Jaroslav, Šimon Jaroslav, Šejnoha Miroslav, Hlouš Vlastimil

1968

Nešická Dagmar, Vodehnalová Eliška, Černá Helena, Maršálková Dagmar, Schaffer Milan, Zobačová Blanka, Němec Luboš, Brabec Jiří, Nunvář Jiří, Nunvář Vladimír, Dvořák Ludvík

1969

Kubínová Eva, Luňáčková Libuše, Luňáčková Alena, Cihlářová Věra, Dvořáková Lenka, Vodičková Alena, Jirglová Marie, Kubásek Leoš, Šimon Pavel, Luňáček Miloš

1970

Šimonová Dagmar, Romportlová Zdeňka, Mokrejšová Miluše, Teplá Hana, Kosinová Věra, Dvořáková Eliška, Kučera Jiří, Kubát Vojtěch, Buchta Jiří, Dvořáková Alena, Bezděková Růžena, Bezděk Slavomil, Jožáková Stanislava, Freislebenová Vlasta, Popelková Helena, Jindrová Marta, Klímová Vlasta, Dvořáková Eva, Lopourová Jana

1971

Bezděková Alena, Pražanová Alena, Feltl Jiří, Dvořák Pavel, Jožák Jiří, Kučerová Zdena, Krejčová Zdena, Štrofová Hana, Kubásková Alena, Chadima Jaromír, Bednářová Eva, Bednářová Miluše, Chalupník Jiří

1972

Jukl Zdeněk, Mokrejšová Jana, Schafferová Iva, Dvořák Zdeněk, Teplý Aleš, Tobiáš Jaromír, Zástěrová Jaroslava, Teplá Jarmila

1973

Lorenc Ladislav, Teplá Dagmar, Hauptová Irena, Bednářová Anna, Kubátová Hana, Luňáčková Jana

1974

Zezulová Zdeňka, Zezulová Hana, Vajsová Jaroslava, Zástěrová Dana, Šibrava Jaroslav, Vávra Miroslav, Dvořáková Blanka, Hlouš Jiří, Juklová Eva, Bezděk Miloš, Nunvář Zdeněk

1975

Haupt Vladislav, Kudová Jaroslava, Novotná Jindřiška, Brabcová Jitka

1977

Vajsová Milena, Vávra Blahoslav, Lorenc Zdeněk, Jukl Jiří, Augustinová Olga, Filipiová Jaroslava, Filipiová Miluše

1978

Teplá Vladislava, Šimon Petr, Ehrenberger Josef, Teplá Eliška

1980

Nunvářová Eliška, Haupt Bohuslav, Haupt Zdeněk

1982

Ehrenberger Luboš, Teplý Jiří, Švejda Karel, Dostálová Věra

1984

Nunvářová Věra, Švejda Jaroslav, Mička Pavel, Vraspír René, Švejdomá Věra

1985

Ehrenberger Jiří, Daňková Olga

1987

Mička Roman, Mička Vladimír

1989

Nunvář Jiří, Nunvář Zdeněk, Vraspírová Radka, Vraspírová Lenka

1991

Bureš Pavel, Bureš Ladislav, Burešová Marcela, Mach Zdeněk

1994

Burešová Jana, Machová Lenka, Kubásková Alena, Kubásková Jana, Prokop Jan

1995

Boháč Petr, Burešová Věra, Karafiát Martin, Nunvářová Helena, Prokopová Věra

2000

Síla Vladimír

2002

Karafiát Jiří, Mlejnková Kamila, Štaudová Tereza, Teplá Ilona, Zbořil František

2005

Hájková Ivana, Hauptová Romana, Hrušková Romana, Mlejnková Pavla, Pajková Šárka, Pospíšilová Dana, Bartoš Přemysl, Sláma Petr, Švec Jiří

2007

Brahová Michaela, Dudková Kamila, Švecová Martina, Braha Jiří, Plecháček Adam, Pospíšil Luboš, Staněk Jan

2009

Bartoš Adam, Drašar Radek, Dudek Jindřich, Dusová Marta, Flídr Pavel, Hájek Radek, Jakubcová Klára, Stoudek Pavel, Svatoš Filip, Šimonová Anna, Teplý Jiří

120 let od založení evangelického sboru v Poličce

Vydal Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Poličce ku příležitosti 120. výročí založení evangelického sboru v Poličce nákladem 700 výtisků.

Použité historické prameny:

archiv písemností FS ČCE v Poličce (paměti J. Novotného, zápisy schůzí staršovstev, kniha potvrzovaných, dobová korespondence, dobová fotodokumentace) a fotoarchiv J. Feltla.

S využitím historických pramenů a příspěvků B. Šauera a J. Dusa uspořádal J. Feltl.

Grafická úprava a sazba TFSoft (www.tfsoft.cz)

Tisk Tiskárna Osík (www.tiskarnaosik.cz)

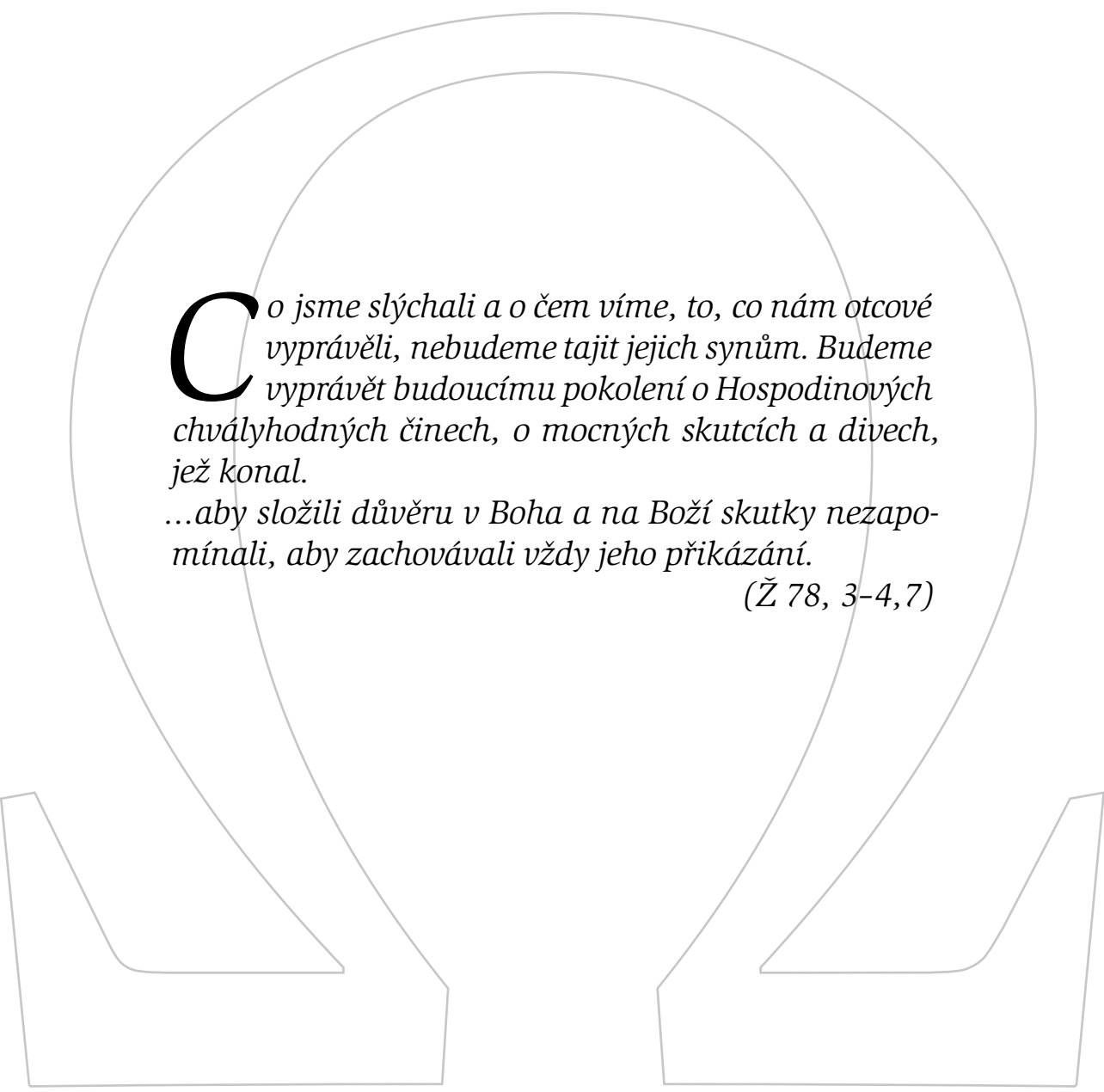
Copyright © Sbor Českobratrské církve evangelické v Poličce

Nábřeží svobody 561, 572 01 Polička, tel.: +420 461 100 419

policka@evangnet.cz, www.policka.evangnet.cz

březen 2010, vydání první

ISBN 978-80-254-6769-5

***C**o jsme slýchali a o čem víme, to, co nám otcové
vyprávěli, nebudeme tajit jejich synům. Budeme
vyprávět budoucímu pokolení o Hospodinových
chvályhodných činech, o mocných skutcích a divech,
jež konal.*

...aby složili důvěru v Boha a na Boží skutky nezapomínali, aby zachovávali vždy jeho přikázání.

(Ž 78, 3-4, 7)

120 let od založení evangelického sboru v Poličce

Vydal Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Poličce ku příležitosti 120. výročí založení evangelického sboru v Poličce nákladem 700 výtisků.

Copyright © Sbor Českobratrské církve evangelické v Poličce
Nábřeží svobody 561, 572 01 Polička, tel.: +420 461 100 419
policka@evangnet.cz, www.policka.evangnet.cz

ISBN 978-80-254-6769-5